



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 46/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.11.2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић;**
- **оптужени Будисављевић Чеда, Малиновић Мирко, Богуновић Милан, Грујичић Богдан;**
- **браниоци оптужених адвокат Лукић Милан, Ђорђе Дозет, Ђорђевић Горан, Давидов Страхиња, Елек Милан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сведоке молим вас да уведете. Бакић Марија? За Бакић Марију кћерка Радмила Кесојевић је ли тако? То сте Ви, добро, за Сукур Јеку, оштећену, син Сукур Ђорђе, то сте Ви. За оштећену Димић Невенку, Димић Невенка је присутна, Димић Петар, Момчиловић Ђорђе, то сте Ви, Мишчевић Драган, то сте Ви. За сутра је био предвиђен сведок Драгићевић Марко, међутим, Ви сте дошли сада зато што сте спречени сутра, добро.

Констатује се да су присутна сва лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолила да се сведоци сада удаље, бићете позвани.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ми веће дозвољава да једно допунско питање поставим окривљеном Чеди Будисављевићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, и ми ћемо имати допунских питања. Изволите.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Чедо Будисављевић.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих поставио питање везано за догађај од 21. октобра 1991. године, у кући Луције Ракић. Да ли може Чедо да нам

објасни, шта је то тамо радио Малиновић Мирко? Конкретно, шта је он радио?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да сам објаснио у претходном исказу, али није проблем никакав да поновим и даље и опет ако Вас занима. Конкретно за Малиновића, Малиновић је дошао са мном заједно са Грујичићем и чувају стражу напољу док сам ја био унутра, на почетку. Након тога када сам ја убио Луцију, заједно су њих двојица ушла и заједно смо запалили и леш и викендицу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта то значи заједно запалили леш и викендицу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То значи нас тројица заједно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је ко радио?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Неко је тражио крпе, неко петролеј, неко нешто друго, неко је полевао петролеј, неко је крпе бацао, неко је палио, значи сва тројица заједно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је то радио Мирко Малиновић?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тачно, не сећам се тачно ни шта је радио Богуновић, а самим тим се не сећам тачно, али тачно конкретно ни шта сам ја радио, да ли сам ја узео и пронашао лампу или петролеј у некој флаши или сам крпе или је неко од њих, углавном смо сва тројица и попрскали кућу. Е када смо набацали крпе на леш и попрскали са петролејом, неким бензином или тако нешто, запаљиво, после тога смо и кућу читаву испрскали и запалили је и нисмо се ни удаљавали док није почела да гори и када смо били сигурни да ће све да изгори, тада смо се удаљили.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли добро схватам да Ви не знате шта је Малиновић Мирко конкретно радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети конкретно шта је.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно не могу да се сетим ни за себе.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих се надовезала на ово питање.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Каже да је Грујичић био са њим, сада каже, да ли сте чули, не знам да ли сте обратили пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малиновић и Богуновић, није рекао Грујичић.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: На почетку сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Малиновић и Богуновић.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам рекао Богуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, само ради разјашњења, Ви кажете на страни 26 када сте били саслушани сада, да «улазим ја у кућу, њих двојица остају. После је само Мирко реда ради ушао у кућу, небитно за овај случај». Шта то значи, када је он ушао у кућу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам то изјавио када сам имао суочење, ако се сећам, јуче са Богуновићем, јер је Богуновић изјавио да је заједно са мном ушао Малиновић и да је чуо пуцњаву, код истражног судије, то је било 08.06., значи да је чуо више пуцњева, на шта сам ја реаговао јуче и рекао сам, није Малиновић ушао у кућу када сам ја био сам, значи ја сам пуцао у Луцију, а не Малиновић, то сам ја изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то се односило након пуцњева, да је ушао Малиновић?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, добро, то ћемо после Богуновићу да предочимо, јер и Богуновић исто каже, «Будисављевић и Малиновић ушли су у кућу».

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, ја сам се зато надовезао на изјаву Богуновића да није Малиновић ушао са мном у кућу, да није Малиновић пуцао у Луцију, то сам ја и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако каже Богуновић Милан: «Када смо ушли у викендицу, ја сам био на вратима, док су у кућу ушли Будисављевић Чеда и Малиновић Мирко којом приликом сам видео једну жену како лежи унутра. Врата од викендице су била откључана када смо ушли унутра, чуо сам препирку, значи она је још увек жива, чуо сам препирку». Значи и по овом исказу који је дао Богуновић 29.12.2009. године, произилази да сте Ви ушли заједно са Малиновићем?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, ја управо говорим да нисам ушао заједно са Малиновићем, јер Малиновић није улазио за време док сам ја разговарао са Луцијом и за време убиства Луције, није Малиновић био унутра, Малиновић је ушао касније, заједно са Богуновићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте Ви ушли у викендицу, опишите мало како је то изгледало, где се Луција налазила, где сте је Ви у том моменту видели?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За кухињским столом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За кухињским столом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није лежала?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била у кревету?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време отприлике било? Јесте у вечерњим сатима, али које је то време?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте у вечерњим сатима, е сада, то је било зимско време, да ли је било седам, осам, девет сати, не сећам се, не

могу тачно прецизирати, углавном ноћ је била, мислим, мрак је био, подебео, што се каже. Да ли је било седам, девет или десет, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу врата била откључана, да ли Вам је она откључала, како сте ушли?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Врата нису била закључана, него самим доласком возила, она је изашла, видела ко је, провирила, питала ко је, ја сам рекао ко је, ушао сам у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало када сте Ви рекли – сада је готово, јесте одмах пуцали у њу и где сте, у који део тела сте пуцали?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У главу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте испалили?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Три метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три метка?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, можда и четири не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошло до паљења викендице, јесте запалили одмах леш или сте викендицу, како је то изгледало?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, уједно смо запалили и леш, уствари најпре смо, најпре смо, пошто смо покрили крпама и петролејом или бензином, небитно, петролеј нека буде, леш, и онда смо сву кућу испрскали унутра, значи до врата и сву дрвенарију или шта је већ све било унутра, и после тога смо бацили шибицу или упаљач и запалили смо и испрскали смо уједно и извана кућу и исто смо запалили, значи малтене у исто време смо запалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте «Фордом» дошли до куће?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да је био «Форд», који је био одузет од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте дошли Малиновић, Богуновић и Ви «Фордом» који је било од Драгана. Чији је био «Форд», на ког Драгана мислите?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На Драгана који је убијен, Драгана Ракића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте му одузели «Форд»?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Приликом хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом хапшења?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви учествовали у хапшењу Драгана?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, али је возило било одузето и код нас у станици, служило је за наше потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Као и нека друга исто возила која се затекну на тој територији, одузму се и ставља се на располагање коме је потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о хапшењу Драгановом, па сте овако рекли, да је млађи син Драган ухапшен у «Форду» и да му је тада пронађена плава шарена униформа са ознакама хрватске полиције.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он то конкретно ухапшен?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На територији Личког Осика, али мислим сада, ја сам ту навео ко га је ухапсио, али не знам сада у овом тренутку ко га је ухапсио, да ли га је ухапсио Мишчевић Драган, да ли га је ухапсио Плећаш Слободан. Чак сам јуче када сам се вратио, погледао сам у папирима у изјави, где сам ја напоменуо да је и Малиновић ишао да га хапси, сада нисам сигуран, да ли је или није. Ево ту има Мишчевић па видећемо сада, можда је, не знам сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате конкретно са ког места је ухапшен?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На територији код нас Теслинграда, негде да ли приликом самог уласка преко пруге, преласка, пруга је била граница, да ли приликом самог преласка преко пруге или не знам тачно, не знам, стварно не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате, остали чланови породице где су ухапшени?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ухапшени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо Радмила, где је она ухапшена?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Стварно се не сећам или могу да погледам, има ту изјаве неке, пише негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно чега се сећате, Милован, Драган? За Драгана сте рекли, Милован?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја претпостављам да су ухапшени сви на територији Личког Осијека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где конкретно, у кући, негде на неком терену?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нису они имали на Личком Осику кућу, они су становали у Сердареву, засеок тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли су у викендици ухапшени?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, ухапшени су на територији Теслинграда, јер су долазили, одлазили, ту су и ухапшени на тој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мане исто?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто и Мане, да, претпостављам да је и Мане исто ту, у кући није ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Луција због чега није ухапшена, ако сте пронашли радиостаницу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је, даћу Вам одговор. Луција није ухапшена из разлога тога, из разговора са начелником безбедности Душаном Орловићем, је остављена намерно да се види, да ли ће још неке контакте остварити са непријатељем. Значи, није то само један био долазак ту када смо дошли ту вече да је убијемо, него се и пре она посматрала, био је задужен, још неки људи су били задужени да је посматрају како се понаша, да ли још неко долази, да ли уопште неко долази ту са оне стране и да ли још има, једна је претпоставка била да има још једна радиостаница, јер приликом испитивања, једног испитивања, на питање неког ко је испитивао људи тих Драгана и Милована је на питање, да ли постоји још једна радиостаница, овај је кренуо нешто да каже, па му је овај рекао, «ћути, немој више ништа да говориш о станици», тако да ето, са намером је остављена та жена тамо да живи. Могла је да се ухапси у било које доба дана и ноћи да се приведе тамо са остатком породице своје, али је остављена намерно у тој кући да се види шта ће даље да се одвија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту викендицу, где се бунар налазио?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У односу на ту викендицу, бунар се налазио у дворишту, е сада, десет, петнаест, двадесет метара, не знам ја, не могу тачно да прецизирам, у дворишту те викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте када сте били саслушани 01.03.2010. године рекли да сте извадили пиштољ, аутоматски пиштољ марке «шкорпион» и испалили сте два метка у тело Ракић Луце, са растојања од два до три метра.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, можда сам испалио и три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тело или у главу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У главу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ово није тачно што сте рекли у тело?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није, добро, ја сам, ја кажем у главу, мислим да има негде можда и форензички можда налаз, не знам, у главу, да, увек сам пуцао у главу, управо из разлога тога да жртва мање пати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте рекли да нисте примали плату ни од кога?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега сте се Ви издржавали?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Од ничега, у време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време рата?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од чега?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ништа нам није било потребно, објаснићу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте живели?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Живели смо сви у народној кухињи, у хотелу се хранили, ништа није било потребно, шта да купујемо, ништа нисмо ни имали да купујемо, нити смо имали потребе да купујемо, све смо добијали, опрему смо добијали из Книна, из Грачаца, храна је долазила са стране, значи из читаве Србије, из свих крајева, сви су људи долазили, односно довозили храну, потребе шта је требало, људи из села су нам довозили стоку, клало се, на једном месту та стока и све се то кувало и спремало у хотелу, за комплетан Теслинград и све те јединице које су долазиле добровољачке и било које, укључујући и нас, није нам било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања још? Изволите.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: На крају ја морам да се надовежем на Ваше питање, односно на одговоре које је Чедо дао до сада. До када је постојала комуникација преко пруге између старог и новог Личког Осика, до када се то могло прелазити?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Док ми нисмо дошли у Лички Осик. Извињавам се, када кажем Лички Осик, мислим на Теслинград, али некада кажем Лички Осик, јер сам се родио и живео до рата у Личком Осик, па смо га за време рата прекрстили у Теслинград, зато се може десити да, исто је значи када кажем Лички Осик или Теслинград, исто је за некога ко не зна.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Хоћемо се сложити да је то она пруга где је?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је она пруга из аутобуске станице.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: До када је било дозвољено, односно слободан прелаз преко те пруге?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: До када нисмо ми дошли у Лички Осик.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: До када је то?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не знам сада тачно који је датум, не сећам се, док моја јединица није дошла, дошли смо, пардон, надовезаћу се на питање, дошли смо ми најпре у Лички Осик из Голубића, али нисмо били довољно јаки, били смо, у становима смо оставили оружје.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Ту смо причу чули, мене само занима, да ли можете се определити, који месец, до када се то могло прелазити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што можете, чега се сећате?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Можда боље да питате сада Драгичевића или некога да, ја не знам тачно да ли је то био мај, да ли је то био јуни, ја се не сећам, април.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Како је то онда могао бити Драган Ракић ухапшен на прузи у том возилу са униформом МУП-а Хрватске, ако није могло да се прелази преко пруге?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па и мене то занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возилу му је пронађена униформа.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И мене то занима.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Он је малопре рекао да.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја кажем да је ухапшен.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: При преласку преко пруге, између старог и новог Личког Осика.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам малопре рекао да је он ухапшен у возилу са униформом и рекао сам исто, напомињем, да га ја нисам ухапсио. Значи, да ли је ухапшен приликом преласка пруге, око пруге или ту негде, не знам, значи ту негде, не знам. Ја кажем да не знам где је тачно ухапшен, јер конкретно ја га и нисам ухапсио.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Хоћемо се сложити да прелазак преко пруге аутом није могућ на сваком кораку?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није, није, ево даћу Вам конкретан пример, можда мало смешно звучи, ја сам заробио пинцгауер, ко је био у војсци зна шта је пинцгауер, војно транспортно возило за превоз мањег броја људи или лаке технике, потпуно на нашој страни, педесет метара на нашој страни, усташко, значи са усташким обележјима све, пуно докумената унутра, прешли су, нису знали где су, шта су дошли и једноставно, напустили су, побегли су, за време рата.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Како баш Драган Ракић који је рођен тамо не зна где је. Могу даље са питањима, мислим?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ли ја да Вам покушам одговорити?

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Одговорили сте. Ко је био задужен за посматрање Луце, односно Луције Ракић?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Био је задужен један човек из Куле, али је мртав, тако да не би било, овај. Да ли треба да кажем његово име?

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Наравно.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Радмановић Милорад.

Адв. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Зашто Вам је онда било потребно када сте ишли на ликвидацију Луције да водите са собом двојицу људи који нису из Ваше јединице? Рекли сте, објаснили сте јуче да их водите из безбедносних разлога, ако већ имате човека који то све посматра?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тај човек није тамо био у том тренутку, тај човек је био преко дана тамо, посматрао, не само он, него и неки други.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Физичка активност се не може вршити преко ноћи?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Поновите ми нисам Вас разумео?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нема везе.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Каква активност се не може вршити ноћу?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шпијунска активност.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како да се врши преко ноћи, како да се види у мраку?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је био присутан када сте пронашли радиостаницу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Рамбо и Зоља су их пронашли.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам ја онда погрешно схватио оне Ваше досадашње изјаве да сте Ви били присутни, да сте Ви пронашли радиостаницу?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам изјавио да су пронашли радиостаницу Рамбо и Зоља и обавестили ме о томе. Након тога сам ја пронашао план радиостанице јављања, можда сам ту нешто једноставно помешао.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је био присутан када сте пронашли тај план и где сте га пронашли?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пронашао сам га исто у бунару.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У бунару?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је промакло Рамбу и Зољи?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није промакло, то није било тада, то је вероватно било склоњено на неко друго место па пошто су мислили, ако је нађена радиостаница у бунару, неће више претресати у бунару.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је нешто приликом лишавања слободе Мане Ракић нешто код њега пронађено?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Приликом лишавања слободе Ракић Манета, неки компромитујући материјал мислите или тако нешто?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Било шта?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тачно, можда нисам био присутан када је приведен.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је пронађен некакав новац?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је са тим новцем било?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, није пронађен новац, јер претрес није ни рађен у том смислу, него је новац он изјавио да му је одузет и на питање ко му је одузео новац, одузео му је тај исти Рамбо и Чучо и Зоља и

који су били смештени у кругу фабрике «Марко Орешковић» са истим својим надређеним поручником Бедековићем и након тога, одлазимо Богуновић, Малиновић и ја код истог тог Бедековића да тражимо тај новац, да га тражимо, наравно не добијамо га, нема од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Зораном Бедековићем, да ли знате шта је са њим?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам стварно где је, ја га нисам после тога ни видео, да Вам будем искрен, чак ниједног од њих, не знам стварно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само, ова пруга о којој говорите, да ли она фактички дели ово насеље Лички Осик од старог Личког Осика?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Само у цестовном правцу, само у цестовном правцу, јер иде и цеста преко тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Само у цестовном правцу, иначе дели се на више места, са више страна хоћу рећи.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ако дозволите, окривљени каже, још неки људи су били задужени да је посматрају, мислим на Луцију Ракић. Да ли су ти људи били Вама потчињени?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су и ти људи одлазили код Луције Ракић повремено ради посматрања?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То су људи који су били комшије тамо и који су најмање изазивали сумњу, који су и пре свакодневно долазили и после тога.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А ти људи, коме су достављали те извешаје о свом посматрању?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мени.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Вама?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала, још једно питање, да ли је разлог ликвидације Драгана Ракића био тај што је код њега пронађена та униформа хрватске полиције или војске?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Један од разлога да, али искључив, не.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања? Добро, можете сести. Ја ћу вам овако рећи, свим оптуженима, да у паузи суђења, нацртате скицу, где се налазио камион овај «там» којим сте дошли до јаме, како је паркиран, где сте се ви налазили у том моменту, значи то се

односи на Будисављевића, Грујичића и Малиновића, где сте се ви налазили у том моменту у односу на паркирани камион, дакле, комплетно скицу присуства код јаме. Још бих само, ево само моменат Малиновића, хоћете молим Вас оптужени Малиновић да приђете. Ја морам још нешто да Вам предочим, Ви сте рекли сада приликом саслушања да се Ви ничега не сећате.

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вам предочим да сте Ви овако изјавили, 29.12.2009. године код истражног судије Окружног суда у Сомбору да Ви немате никакве везе са убиством чланова породице Ракић, да нисте учествовали у одвођењу Ракић Манета, Ракић Милована, Драгана и Радмиле крајем октобра 1991. године и да нисте учествовали у претресу викендице нити имате било какве везе са убиством Ракић Луце.

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Ја се не сећам ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се тада сећали, да ли имате или немате везе?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Ја сам рекао да немам везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте рекли, не сећам се, него сте рекли, немам никакве везе са убиствима?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да немате никакве везе ако се не сећате, мислим, признаћете да је то различито?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Јесте различито, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не сећате? Зашто сте овако изјавили?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Они су ми то прочитали тамо да ли имаш какве везе, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што тада нисте рекли ја се не сећам тога када Вам је прочитано, разумете? Значи прочитано Вам је, рецимо, прочитана Вам је пријава и Ви кажете, ја се стварно ничега не сећам? А Ви сада баш сте децидирано рекли, ја немам никакве везе. Немате неко објашњење?

Опт. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Изволите Будисављевићу, да ли сте хтели нешто да кажете?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хтео сам, али сада сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реаговали сте када сам рекла да се сачини скица у паузи суђења, значи скицу ће сачинити Будисављевић, Богуновић и

Малиновић, свако где се ко налазио, не Малиновић, него Груичић. Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хтео сам да кажем да ћу ја тешко моћи да прецизирам где се ко налазио, не знам за њих, из разлога тога што се не сећам где се тачно ко налазио, значи тачно, скицираћу ја, покушаћу да веродостојно Вам предочим али не знам да ли ћу тчно моћи, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви оно по сећању, јер сте Ви прецизно рекли који пут, када у кога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али, да ли ћу тачно са леве, десне стране, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Новаковић где се налазио, чега се сећате. Изволите.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих предложио да се Богуновић изјасни, на један сада навод из дела исказа, па бих у том смислу поставио питање Богуновићу ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Са обзиром да окривљени Будисављевић каже да је Луција изашла из куће када је чула возило, ја бих поставио питање Богуновићу, када су они пришли кући тим возилом, да ли је Луција Ракић била на улазним вратима или на трему. Како су изгледала та врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени станите овде, Богуновићу.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја колико се сећам, није била, није излазила из куће, нити смо је нашли пред улазом куће, него је лежала на кревету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви то видели?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пошто су врата била напола отворена, видео сам, видело се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био мрак?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није, горела је лампа, обична ова лампа је горела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања за оптужене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то лампа од светла или нека петролејка или шта је то?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Петролејка, обична она лампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА – ОШТЕЋЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Димић Невенку. Видите да ли је ту столица.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добар дан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок-оштећена Димић Невенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, госпођо Димић.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ја сам рекла вам свима добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани неколико пута, ево и ми морамо овде да Вас испитамо, 25.01.2010. године дали сте о себи личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви станујете у Панонији, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нађ Јожефа број 17.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 29.11.1936. године сте рођени, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широка Кула место рођења?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту текст заклетве испред Вас?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Не море ми већа штета бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате текст заклетве испред Вас ту да прочитате.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Не знам шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављајте за мном - заклињем се.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да ћу одговарати на све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само понављајте за мном.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Немојте ме богом тресем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Димић, Ви знате зашто сте позвани. Испричајте нам ко је октобра 1991. године од Ваших страдао?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Брат мој рођени и његова сва породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви у то време становали, тада октобра 1991. године, где сте Ви живели?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: У другом селу, Острвица се зове, тамо сам становала, а брат ми је био у Широкој Кули живео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од Широке Куле?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Има једно петнаест, двадесет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одржавали контакте са њима?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нисам могла до њих, пошто увек су тукле гранате, пуцало се и онда нисам могла до њих, како када су их одмах похватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они живели, да ли су живели у стану или у кући?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: У кући су живели мало даље поврх Широке Куле, а имали су једну кућу на Личком Осику, Теслинград, то што смо ми звали, тамо су имали једну кућу а у Широкој су Кули имали још једну кућу и стоку тамо су држали, тамо су били и тамо су их и похватили, тамо су их побили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то викендица или је то кућа?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Баш је кућа била, викендица је била од брата мога од ујака тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми појасните, где су они живели, да ли у својој кући или у викендици?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: У својој кући у Широкој Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Широкој Кули? А где су их нашли, како Ви кажете?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: У Широкој Кули тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Широкој Кули?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у чијој викендици су то били?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То је била од мога брата, од ујака мога брата, па направио викендицу тамо, онда они из своје куће повукли се у ту викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се они повукли?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Одмах док се то кувало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су се повукли?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Зато што су били тамо одаљени сами, па онда се повукли вамо међу народ, међу комшије, међу село, стоку прегнали овамо, имају велику стоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли су они сви заједно живели у домаћинству, и Мане и Луција и Радмила, Драган, Милован, јесу сви заједно живели или не?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесу, то је једна породица, то је отац и мајка и троје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, шта сте Ви чули везано за њихово страдање, шта је Вама речено и када сте дознали?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добро, дознала сам мало касније, пошто ми нико није смео казати, најпрво онај ко је знао, није смео, бојао се да га не би Чеда убио. Дознала сам ето да су побијени, не треба ми друго, побијени су и сада сам их пронашла и сахранила и ето тако то знам само, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ишли да се распитате да видите шта се то догодило конкретно?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесам, ишла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли, у полицију или где сте ишли?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: И у полицију и у Книн и ја и мој муж ишли смо и у Грачац и у Книн, ишла сам и у суд у Книн и свакуда и био је Ђуро Павлица и он ми је дао исказе те све и податке ко их је убио и што, како су их привођили тамо у тој јами где су их побацали, ето тако то ми је дао Ђуро Павлица, он је био судач у Книну тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте сазнали негде у јануару 1992. године.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Мало касније сам сазнала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не ни у јануару него још касније?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ма није касније, не знам како је то погрешно стављено, не знам. У првом мјесецу знам да је био, само не памтим датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците тада када сте отишли да се интересујете шта је са Вашим братом и његовом породицом рекли сте да сте били у Теслинграду у полицији, код кога сте отишли? Да ли знате случајно коме сте се обратили и шта Вам је рекао?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Кад их ја не познам, кад ја никог у тој полицији нисам ни познала, што ја знам. Тад је свако био полицајац, не знам ја, узело пушку иде свако у полицију. Кад ја не знам, сад ја нисам се интересовала, ето само су ми рекли побио их је Чедо и овај, оптужени ти су их побили, Чедо био коловођа, ето тако то, главни био. Није само за моје нег још он њих има на образу своме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како је дошло до идентификације, Ви сте дали крв је ли тако на анализу?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да, ишла у Загреб па дала сам крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је после тога било?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Пронашли смо их и кад су их пронашли након три године онда смо, пронашли и сахранили смо их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Луцијом било? Је ли неко идентификовао Луцију?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Није, за Луцију још ништа не знам, углавном, Луција она је бачена у ватру изгорела је, Луција је запаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд то знате? Чули сте?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Па чули смо и знамо да је нема ето, да је тамо изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа нисте добили нешто званично, неки податак када је она страдала, како је идентификована, ништа? Јесте преузели њене кости или било шта?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Па нисмо ништа тамо ни нашли тамо ђе су је запалили, неке ситније мало кости то су они покупили све, вели ујутро дошли покупили све да не би што траг какав се познао јер они су имали намеру да затару све са Манине стране и са Луцијине стране и јесу затрали су све да се не би трагови познали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми Луција кога има од родбине?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Кога има шта ја знам сад, не знам ја. То тамо хрватски крај је неко оста, што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у контакту са неким из њене породице?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесам само са сином од брата њезинога. Има га у Госпићу у живи и он. Од брата Луцијиног син има у Госпићу живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам дате ближе податке да га контактирамо?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Сад немам уз себе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете накнадно онда.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Сад немам никаквих података, могу, мислим, знам да му је име Ивица не знам даље ишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим вас јесте Ви чули за Рендулић Петра?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Рендулић Петар? Не знам, нисам, па не знам, нисам ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала Луција брата?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да, и он је убијен, брат и мајка и сестра једна то све поубијано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се звао њен брат рођени?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Блаж, Блаж чини ми се, Блажић, Блаж тако нешто. Грбац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Грбац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грбац?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Блаж Грбац. Звали су га Блажић, онда ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала још неког брата или само њега од рођених?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Само њега имала, имала је један па је умро раније већ има више од 20 година, само је њега имала и тај је у рату погинуо исто убијен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви нисте чули да уопште постоји неки Рендулић Петар?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Не, не знам ја за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из њене породице?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Боже сачувај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Имала је тога, један је умро раније још пре рата и тога и тај је оженио Српкињу има с њом петоро дјеце и убили су га, наши су га убили, а жена му је ту сад неђе у Кикинди удата је ту, извела двоје дјеце, а троје је оставила тамо дјеце на хрватски крај, страну, како бих рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Луција Хрватица била?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: И то нами ништа није сметало што је она Хрватица, а наводно због мјешаних бракова су они изгубили главе и због марака, ето тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши родитељи јесу они били у мешаном браку?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Не, боже сачувај. Чујем да је Чедо река да је Мане из мешаног брака не, да је и јест не би нам сметало али није, нег само иде по истини, а није из мешаног брака Мане, а што је оженио Хрватицу нами то ништа није сметало, то је била једна честита жена, фина и поштена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац Буда је ли тако он је Србин?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мајка?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Српкиња исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Манда је била, он ваљда мисли ће је име Манда па онда потом он мисли да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Српкиња?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Она је чиста Српкиња, и отац и мајка су ми Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још ћу Вас само питати да ли ћете истаћи имовинско-правни захтев? Имате право на то, можете и накнадно, одштету за смрт Ваших најближих?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Хоћу, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

Сведок-оштећена Димић Невенка истиче имовинско-правни захтев који ће накнадно одредити у другом поступку и придружује се кривичном гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Само им по правди судите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је рекла Невенка како се мати њена звала Манда, а како је девојачко презиме њене мајке?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Сердар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сердар. Зато је то засеок Сердар, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Сердар, Сердар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте једног тренутка да се брат њен, мислим на Луцију, звао Блажо Грбац сте нешто рекли, значи да ли можемо рећи да је њено девојачко презиме Грбац?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Грбац, Грбац, а што, то неко ваљда рекао да је Рендулић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је због тог контакта са тим дечком из Госпића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли ви имате питања? Нема питања. Је ли ви имате питања? Изволите. Можете ту станите. Да ли знате ко је то?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли познајете мене?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Је ли ово Чедо?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, ја сам.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: А зашто их Чедо уби?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Сад ћу Вам одговорити.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Сад кажи истину, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, ја бих Вас молила немојте му се обраћати директно.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ви сте дошли овде да ја Вама сад поставим питања.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Срам те било.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Овде у рукама имам Вашу изјаву коју сте Ви потписали и дали код истражног судије Ђуре Павлице у Книну 09.марта 1992. године, јесте давали тад неку изјаву?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисте давали изјаву?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Никакву ја изјаву Ђури Павлици ја нисам давала.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: У Книну 09.марта 1992.године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, дали сте, дали сте.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Дај читај да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Книну је то било, то је било у Книну.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, 09.марта 1992.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Па између осталог кажете у тој изјави: «Ја не знам под којим су околностима и због чега они побијени», мислите на Вашег брата и остатак фамилије његове, «знам само то да су они били добри, живили су са комшија у добрим односима и са никим се нису свађали», је ли то тачно?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То није истина да сам ја то пред Ђуром рекла.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја Вам говорим да сте добро то рекли.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Дај читај даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли да су они добро живели са комшијама и све.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да су они били добри, да су живили с комшијама.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добри су били.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли то тачно?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, идемо даље.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добри су били.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: С никим се нису свађали.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нису.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. «И за све њих могу поуздано рећи да нису сарађивали са МУП-ом Хрватске».

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нису.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. «Они су били сложни и уз свој народ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто предочавате цео исказ? Шта хоћете.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, нећу. А због чега су побијени ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас Будисављевићу, шта хоћете да предочите конкретно? Немојте цео исказ да читате.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ево овако, између осталог сте изјавили, скратићу, «Мој брат Мане и његова фамилија и жена Луца и његова фамилија и да су сарађивали са усташама није био ред да се побију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекла да су сарађивали, она каже «нису сарађивали».

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То лажеш да су они сарађивали са усташама, није им било ни до усташа ни до четника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви на ово «и да су».

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ти знаш да је он имао велику стоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем које је питање, зашто.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: «Мој брат Мане и његова дјеца, жена и да су сарађивали».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро је она поставила питање «и да су сарађивали» то није разлог да се побију, мислим то је њена констатација.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Није.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, али ја се надовезујем само на изјаву на то да је госпођа сигурна да нису сарађивали, како је сигурна кад није живила ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно је то, то није питање за оштећену.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нису сарађивали.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Даље, на питање, на Вашу тврдњу да смо их побили због неких новаца изјављујете: «Мој брат Мане бавио се земљорадњом и сточарством и колико је мени познато он није имао никакве уштеђевине» је ли то тачно?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То није истина.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто сте то изјавили у Книну?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То није истина. Тебе је Ђуро Павлица из суднице пустио, из затвора.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Мене Ђуро пустио?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Тебе је пустио из затвора, извињавам се.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја Вас питам зашто сте то изјавили?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То сте ви сами саставили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: То није истина. То лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања, добро. Госпођо Димић који су Ваши трошкови доласка у суд? Ми имамо овде неки извештај да сте дошли из Паноније код Бачке Тополе и да је цена повратне карте Бачка Топола – Београд 2.200,00 динара, да ли то подмирује Ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: За мене саму, али ту је мени и муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте аутобусом дошли?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Нисмо аутобусом али плаћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима сте дошли?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Колима смо дошли али тај ће нам наплатити колико кошта аутобус, тај што нас је довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок оштећена тражи трошкове на име повратне карте од Бачке Тополе до Београда и назад у износу од 2.200,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ оштећеној 3.000,00 динара.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Е Чедо, Чедо, нека те буде срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Можете ићи, хвала Вам госпођо Димић што сте дошли.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ти да њих прогласиш усташама, па већи си ти усташа који си побио читаву једну породицу, колко си их по Кули побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако молим вас.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли суд може да реагује или ћу ја да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа да реагујете, немојте ништа да реагујете. Мислим да је нормална нека реакција, не можемо сад ништа да утичемо. Изволите.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добићете Ви још од Хрватске шта је он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Сукур Ђорђе.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Је ли ти знаш ко сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, изведите сведока. Сукур Ђорђе. Немојте тако, молим вас.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Који си ти. Ово је само радио Лубурић у Јасеновцу што је он радио народу по Широкој Кули, ето и све им је попалио и све им је уништио, опљачкао их и на крају их побио ето тако ја то сад кажем, па ви судите по правди. Ево имам ево ти Чедо ево ти слике. Срам те било, ће је онај други што је оста без ногу кад је њих побио па се враћа. Срам вас било, лако се било над сиротињом и цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да је изведите молим вас, немојте слике, није то сада овде за судницу. Сукур Ђорђе.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ СУКУР ЂОРЂЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Сукур.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми дати Ваше личне податке, име оца?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и које године рођени?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: 27.02.1955.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Панонија код Бачке Тополе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са окривљенима?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не, за сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су окривљени? Будисављевић Чеда, Малиновић Мирко, Богуновић и Грујичић Богдан да ли их познајете?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте син Сукур Жеке?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сукур Жека је рођена сестра?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Мане покојног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манета. Реците ми, претходно ћу Вас опоменути да сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да понављате текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваша мајка није могла да дође?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је стара?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да, болесна је, шлогирана је, отежано се креће и слабо говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви знате у периоду 1991. године октобра месеца где је породица Ракић живела?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Они су живели на свом имању у Широкој Кули у Подовима тачније, то је засеок Подови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су настрадали?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Чуо сам из прича и мислим да сам чито, чито сам у једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то што сте читали него.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не, само из прича што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је саопштено да су они страдали?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Па негде крајем децембра 1991. године, крајем децембра мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ја не знам да ли сте имали прилике да видите постоји потврда смрти за Ракић Манета, Радмилу, Милована, у тој потврди о смрти је констатовано да су 16.октобра 1991.године преминули, да Вам је нешто познато, да ли Вам је неко рекао тачно датум?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад први пут кад сте дознали?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа није рекао?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Ништа није, само смо чули да су страдали, датума да се сећам да кажем конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли истичете имовинско-правни захтев, да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Кривичном гоњењу би покрећем, како да кажем сад да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Придружујете се, а одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Одштетни захтев како бих Вам рекао сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право, можете у посебном поступку да покренете парнични поступак.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Пошто смо ми овде, ту ми је мајка дошла '45.године значи та имовина што је тамо у каквом је стању не зна се али опет нешто постоји, неко власништво би требало да постоји па онда чисто да то не би пропало или како већ иде, стварно не знам тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећени придружује се кривичном гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за страдање породице да ли ћете истаћи имовинско-правни захтев. Не говоримо о имовини која је остала него за породицу која је страдала, хоћете?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не знам, не разумем се у то.

Истаћи ће одштетни захтев накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Да ли има неко питање? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли он зна или да поседује он или његова мајка или неко с ким он живи податак везано за смрт Луције Ракић, да ли знате нешто о томе, да ли имате неки извод из матичне књиге умрлих, смрти лист или нешто тако?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Немам, немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате некога од породице те њене, Луције, да ли сте у контакту са њима?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Нисам у контакту како се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чули да се спомиње Иваљ, да ли Вам значи нешто то име Иваљ?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Иваљ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Па то им је један од ближих комшија како бих рекао, то је сеоско раштркано подручје и поред те куће у ствари кад долазимо кад смо долазили код покојног ујака покрај те куће пролазимо, у ствари ту је била раскрсница десно скреће али према њима на њихово имање, код те куће Иваља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он Хрват?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Да ли знате шта је било са њим?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у то време октобра 1991.године био ту, ту као ваш комшија?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Не могу да тврдим зато што слабо знам ишта око свега тога, да кажем оно што је било ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам господине Сукур, можете ићи. Трошкове? Само за трошкове, Ви тражите путне трошкове је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да.

Сведок Сукур Ђорђе тражи да му суд досуди путне трошкове у висини повратне карте од Бачке Тополе до Београда у износу од 2.200,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то подмирује трошкове?

СВЕДОК ОШТ. ЂОРЂЕ СУКУР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подмирује. Хвала Вам, можете ићи. Радмила Кесојевић.

СВЕДОК РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Кецојевић.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте ћерка Бакић Марије је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми дати прво Ваше податке, Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Рођена 05.10.1954. у Острвици, село Острвица у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Од оца Гојка и мајке Марије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Тамо сам рођена и донели су ме као бебу у Војводину и од тада живим у месту Панонија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Панонија, 24330 то је адреса Маршала Тита 4/4, општина Бачка Топола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете овде оптужене Будисављевић Чеду, Малиновић Мирка, Грујичић Богдана, Богуновића?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Никога не познајем, ја сам само у току летњи распуста као ученица одлазила код те моје покојне родбине, а никога из тих села не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећена опоменута, упозорена изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаје молим Вас текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Опростите могу да узмем наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да тражите, ево понављајте за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бакић Марија је сестра покојног Ракић Манета је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта знате о страдању породице Ракић, када сте дознали, када су они убијени, шта Вам је познато? У то време где сте Ви живели прво ми то реците.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Цело време сам живела на Панонији, једино од ове моје тетке која је мало пре била ту, то ми је рођена тетка, из њезине приче то када су они избегли 1995. онда сам сазнала тако неке спорадичне само, мислим ништа конкретно ни она није знала да нам објасни. То што је мами причала па сам ја била присутна да сам чула иначе ништа овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли истичете одштетни захтев, да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Да, ја сам заступник моје мајке која је болесна, имам налаз њезин, све оно што је она изнела у Сомбору и поновила два пута ја само заступам њу јер она није у способности здравственој да дође и само тражим задовољење правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећена истиче одштетни захтев, а накнадно ће га одредити у посебном поступку. Придружује се кривичном гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су Ваши трошкови осим ових путних је ли имате још неке трошкове?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Не, само путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.200,00 динара је ли то подмирује?

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: 2.300,00 динара то је аутобуска карта, а ми смо дошли приватно тако смо се договорили да то буде аутобуска карта Бачка Топола – Београд – Бачка Топола назад и Панонија

то је 15 километара од Бачке Тополе, можете да проверите на аутобуској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку-оштећеној износ од 2.200,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете ићи. Питања нема.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Да ли требам, извињавам се, да приложим лекарско уверење за мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК ОШТ. РАДМИЛА КЕЦОЈЕВИЋ: Изволите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок-оштећена прилаже суду лекарско уверење о здравственом стању њене мајке Бакић Марије и исто се здружује спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, Ви сте нешто коментарисали да ли ће поново бити неко позван колико сам успела да чујем сада, сведок оштећена док је ту да реагујемо одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, нешто сам, пошто је она приликом изласка рекла нешто везано да је тај који је наводно учествовао у свему томе је по повратку изгубио ноге или не знам ни ја шта, па сам хтео да видим само да питамо каква су њена сазнања везано за то о чему је говорила када се то дешавало и одакле јој такво сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда да искористимо да видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, док је ту.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Има медицинска документација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, независно да ли је медицинска документација ја сам хтео да питам ако Ви дозволите председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, позваћемо је онда поново. Позовите Димић Невенку поново.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на предлог заменика тужиоца за ратне злочине поново испита сведок-оштећена Димић Невенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Димић, ми смо Вас поново увели у судницу јер заменик тужиоца хоће да Вам постави нека питања.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ја сам малена па не видим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сада приликом изласка из суднице рекли али ја не могу тачно да поновим шта, да је наводно неко ко је учествовао у свему томе изгубио ноге при повратку са тога што се чинило.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Има ту који је у колицима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустите ме само да завршим, па бих хтео да Вас питам шта знате о томе, када се то десило и одакле Вам таква сазнања?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Тако су ми доказивали, кад се враћа, кад су моје одагнали њих четворо, а Луја је вамо посебно, онда да се враћа и да се напио и оста ту исту вечер без ногу то је мени тако доказивано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се то десило?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: На Личком Осику, Теслинград.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Исту ту вечер кад су њих побили 18., 20. који.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта да су радили, да?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Кад су њих бацили побили и онда се враћа кући и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко од тих људи.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Отај, има ли ту који Малиновић, има ли ту Малиновића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Е тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да је то он?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Тако су ми доказали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вам је то доказао?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Народ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Народ вам је тако рекао?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Народ ми доказиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се то десило исте ноћи када је било ово?

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Да се те исте ноћи то десило тако су ми рекли, мени су то тако доказивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам госпођо Димић, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Ако треба још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба више.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Е тако, има тај брат моје снаје има сина у Госпићу, то ако, не знам како, Грбац се зову или ћете провјеравати ви или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћемо, ако можете да нам оставите ближе податке, неки контакт телефон било би добро.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Немам ја сад ништа, једино ако нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо.

СВЕДОК ОШТ. НЕВЕНКА ДИМИЋ: Е тако, ја то тако кажем, то сам тако чула тај је оста без ногу и онда још херој постао у Србији, је, коју је он да га видим макар. Како вас није срам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Димић Петра.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димићу, када сте рођени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: 04.02.1931.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Село Острвица, Госпић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Оца Николе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Угоститељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада пензионер, је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Сад сам пензионер да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Панонија код Бачке Тополе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављајте молим вас текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да ћу пред судом што будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димићу, реците октобра 1991. године сте Ви налазите?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У Острвици кући, селу Острвица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у контакту били са породицом Ракић у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не, само 1991. године на 28. августа тада сам са њима имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је последњи контакт који сте имали?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да то је била Велика Госпоина да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они живели?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Они су живели горе место зове се Сердари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у својој кући?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У својој кући, имали су кућу на Личком Осику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта Вам је познато о страдању породице?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Чујте ја сам дао изјаву, мени познато није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате посредна сазнања?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нисам ништа видио у ствари, него што сам чуо, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе пошто сте били више пута саслушавани, реците шта сте чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па чуо сам ја, најпре нисам ни знао већ кад су били побијени, код мене су били Мандарић Јовица, Мићко Мирић, били су код мене, онда жена моја како је спремила кафу питала је «знаш ли што од мојих», а они су питали каже «а ко су њезини», каже «Ракићи мали то», они су се мало погледали и одмах су изашли ван. Онда после сам чуо јавио сам се, једанпут звао сам Рашу, Рашо ми је рекао каже «Па не смем ни ја, ја се бојим себе», тако да мени, а онда сам чуо по селу да наводно су побијени. Друго ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате претходно ко их је ухапсио, да ли се причало и где су ухапшени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Мени је рекао један Вуњак, Вуњак је рекао мени да су ухапшени, Милан да су ухапшени тамо пред кућом неком, да је Мане тамо ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у месту Љубово, је ли ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не, не, то је било овде како се зове један засеок у Широкој Кули ту је Мане ухапшен колико ми је рекао овај Милан Вуњар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где је Драган ухапшен?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Драган не знам, по причању Милован је ухапшен у једној викендици код Сердара, наводно био је на положају и кад се вратио његова је кућа мало даље тамо према једном хрватском селу, па су били имали неку викендицу тамо са стоком, као да је тамо ухапшен, то по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то викендица била?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: А то је била викендица од брата, од Маниног ујака син, покојног Мане ујака син, није живио тај Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате о Луцији?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о Луцији, где је она?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам ништа ја о Луцији само знам ето то да кад сам ишао у Книн онда ми је Ђуро Павлица рекао да су нашли само не знам ногу, нешто тако нешто слично и да је убијена у викендици и да је запаљена, то сам чуо у Книну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јер сам ја истраживао тражио у Книну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били, јесте ли тражили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесмо тражили да, ја и жена моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Жена ми је Невенка. Друго ништа ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте отишли, јесте ли дошли баш тамо до викендице?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: До викендице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам зато што сте рекли?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да до викендице сам дошао али то је било негде већ након годину дана ја и баба и један ми комшија смо нашли ту изгорену, нашао сам неке кости ту па сам то затрпао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након годину дана Ви сте нашли кости?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте сахранили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Тамо ја метнуо стару циглу на те кости, неколико пршљена је било и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после да ли знате шта је било са тим посмртним остацима?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам ништа, баш не знам, не може је наћи, мени је Павлица рекао да је то негде у Книну и шта ја знам и данас се трага

за том ногом јер у Загребу још нису прогласили Луцију мртвом, ја сам био код пуковника Грујића у Загребу па они не могу пронаћи то нигде у Книну те остатке те Луције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Луција да ли је имала браћу, сестре?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесте имала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођене је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Рођене сестре три или четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли имала рођеног брата?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао брат?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Блаж или Блажен, не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блаж?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Блаж, мислим да Блаж, а ћаћа је био Блажен ту негде отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за име Рендулић Петар?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сведок може да се изјасни, пошто каже други Манетов син Милован ухапшен је у тој караули на положају, то је рекао и у истрази и сада понавља. Да ли је он био припадник неких оружаних формација, значи Милован Ракић, да ли му је познато то? Да ли је Милован Ракић био припадник неких оружаних формација, пошто кажете да је био ухапшен док је био на положају?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Милован је био у ТО, Територијалној одбрани, под оружјем.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Немам више питања.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Још само нешто. Да ли је казао командир Наранчић чега или кога се боји?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Молим?

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Командир Наранчић кад је причао с Вама је ли рекао чега или кога се боји, Рашо?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Није ми рекао Рашо, није био код мене, није ми рекао ништа јер ја сам видео на њему да се он боји свега јер тамо се није смело.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: А је ли рекао чега или кога се боји?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Није рекао кога се боји, не, не, само каже не смем ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците шта је по Вашем мишљењу због чега су они убијени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја не знам чујте, то по причи рекла-казала то мислим због неких пара, ја то не знам, али тако су гласине биле, због паре неке, ништа друго ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били имућни?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па отприлике мало нешто тако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете само молим Вас да определите трошкове, путне трошкове који су Вам? Да ли 2.200,00 динара као и сви, је ли тако, да ли то подмирује?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да. Могу ли ја да питам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима долазите па због тога да Вам надокнадимо те трошкове.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Имам једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Гледао сам преко интернета изјаву господина Чедо да је Мане Ракић полутан. Није тачно, матер му је Српкиња, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове на име доласка у суд у износу од 2.200,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку на име повратне карте од Бачке Тополе до Београда износ од 2.200,00 (двехиљадедвестотине) динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте питали председнице њега шта он мисли због чега су убијени па је он рекао шта мисли и шта се причало. Ја хоћу само да подсетим на један његов исказ који је дао када се водио поступак против НН лица а то је у Сомбору 2006. године 22. новембра где је говорио, то је страна 3 па да не испадне да му ја сад нешто сугеришем, страна 3, трећи пасус баш везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рекао је, зато сам и предочила – «Сматрам да су породица Ракић убијени због освете, имајући у виду што сам малопре рекао, сматрам да су убијени и због новца».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је сад рекао због новца, а зашто освета, тада је говорио не знам освета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца Вас пита, пошто сте дали исказ 2006. године па сте рекли између осталих да мислите да су убијени због освете. Каква освета је била у питању, због чега, на шта сте мислили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Чујте једна прича има опет ту је, они су били свађани само са једним горе комшијом, Сулејман али не знам му презиме, деца се била свадила о тим Суљом па су Манетова деца ваљда су тукли онога сина му па можда мислим ту нешто има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте говорили неки Збор народне гарде, убиство неких територијалаца српских итд., то сте доводили у вези зато сам Вас то питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања, је ли тако? Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Петре да ли мене препознајеш?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Тебе да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Драго ми је да ме препознајеш. Помињеш неке паре, о каквим парама се ради?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја то сам чуо неке паре да су од њих.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Од кога си чуо?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Шта ја знам од кога сам чуо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кажи ми конкретно од кога си чуо?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не морам ти ја Чедо рећи то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не желим да испадне да су људи побијени због пара. Питам те још једном од кога си чуо, да ли знаш или не знаш од кога си чуо? Чуло се?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па онако по селу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: О којој своти се ради?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Молим?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: О којој своти, о ком износу новца се ради и који новац је у питању?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ако баш питаш Чедо било 80.000 марака.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: 80.000 марака?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: То је прича била.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Била прича? Је ли истина да си ти изјавио у изјави у Книну да је моја мама узела тих 80.000 марака што ти сад наводиш и однела у Книн да је ја пустим из затвора у Книну, да је то дала некој секретарици а да не знаш којој, да ти је то причала секретарица у Книну у СУП-у а да не знаш јој име, је ли то истина?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па истина, не знам јој име.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли то истина?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја сам само нашао овога Ђуру Павлица.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, то у СУП-у у Книну Ђуру Павлицу си нашао, где си га нашао у СУП-у или у суду?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Кога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ђуру Павлицу.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У СУП-у.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У СУП-у или у суду?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У СУП-у.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. У СУП-у?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А Ђуро Павлица је био истражни судија у суду, он нема шта да тражи у СУП-у.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Био је тамо, казали су ми где га могу наћи.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. А зашто изјављујеш да је моја, ти категорички изјављујеш да је моја мама узела тих 80.000 марака и однела је неке у Книн али не знаш коме и дала је не знаш коме да се ја пустим из затвора у Книну?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: То су приче.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Приче?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Опет кажем приче.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али значи то си чуо?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја то нисам видео ни чуо, него само чуо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која питања?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Моје питање је следеће упућено у вези заваде са комшијама, били су у завади с комшијама?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Са Суљом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то је говорио о томе.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Сведокиња Димић Невенка, шта ти дође?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Жена.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Жена? Твоја жена изјављује супротно да су били добри са свим комшијама.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Они су били добри, то је било баш у рату негде.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Прије су били добри знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чекајте да Вас ја питам Будисављевићу. Ви сте спомињали да је Рендулић Петар рођени брат Луције, видите да она нема, само једног-јединог брата има?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да тако је мени Луција и Мане рекли Рендулић Петра, е сад да ли је рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете, али све време тврдите да је рођени брат?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сад то први пут чујем исто. Значи, ја то сад први пут чујем.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не, не, само једног брата.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Први пут сам чуо.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: То је некад био, био је неки кукавац, био спаћушан и није добро ни био здрав.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А да ли постоји могућност да је тај Рендулић Петар нека даљња родбина од Луције?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам ти ја, богами ја не знам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам ни ја. Добро, добро ни ја не знам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам можете да седнете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све. Хвала Вам можете ићи. Госпођо, ја бих Вас молила Ви из публике, Ви све време толико упорно жваћете жваку па избаците је молим Вас, одмах је избаците.

Сведок ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Момчиловићу.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми Ваше личне податке. Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: 1966. 08.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате личну карту, можете и усмено да кажете. Од оца?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Госпић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Лички Осик, Теслинград, тамо у оно време, овде Батајница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене Будисављевића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све овде оптужене познајете?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са неким од њих?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да понављате за мном текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ћу свему пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: И да ништа нећу прећутати што ми је познато и што знам.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигните само мало микрофон да би се боље чуло. Ви сте господине Момчиловићу били више пута саслушани. Сада ћемо Вас опет испитати на ове околности везано за страдање породице Ракић. Прво ми реците само октобра 1991. године где се Ви налазите и у ком својству сте били у то време?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Налазио сам се у тзв. Теслинграду, Лички Осик, био сам припадник резервног састава Мартићеве полиције на Личком Осику и налазио сам се у то време тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када постоји полицијска станица у Личком Осику?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па по мом неком осми месец, почетак деветог, 28.08. је почео као рат па ту негде ето, значи оквирно пар дана 10 доље, 10 горе не могу тачно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како је дошло до формирања те полицијске станице, како су се људи јављали, је ли то било добровољно, како су се пријављивали рецимо да поступају у својству полицајца?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Било је у Книну, значи кад је био то је био тад капетан Драган, онда је то кроз народ пролазило да врше обуку

горе капетан Драган и остали и онда је то била као обука, не знам колико месеци пред рат, није још ни почео рат и оформила се та Мартићева полиција и онда су имали дјеловање по тим селима ко је одакле, иде најпре ова, полиција је дошла у Вребац, тамо у Мугорић где су тамо држали територију. Онда су кад је заузало на Личком Осику онда су дошли на Лички Осик направили станицу полиције. Ми млађи смо наравно сви приступили као резервни састав тој полицији која је била на обуци и држали смо страже по ободима Личког Осика. Биле су то три стражарска четири места при станици милиције и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било у то време полицајаца, активних, резервних, ако је уопште било активних?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Активни нису били, углавном су и они били резервни, нико није био школован за то, чак и главни је био овај командир, он није ни војске служио, тако да то је без науке било и без икаквог, по мени је то само било оди ми, дођи ми, дај пушку и да извините пуцај по другима, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у то време где је била полицијска станица лоцирана?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: У кину, биоскоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то друштвени дом, дечије обданиште, је ли то све та зграда у склопу друштвеног дома?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био ту лоциран осим полиције?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Био је најпре ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ТО?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Био је и ТО па су се они преместили после, иамли су и они неке свађе управо баш око ове ствари што ћете ме даље питати, тако да се нису слагали са милицијом па су прешли у тамо како се зове трафостаницу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било, месец ако се сећате отприлике?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па не могу то се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ових догађаја о коме ћете говорити или после?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: После тих догађаја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био конкретно ту, је ли био ту командант?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Мићка Мирић је био командант, да Мићка Мирић, Јоца Негован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био је ли тако?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Издавали су, значи био је ТО, Територијална одбрана и полиција је била, они су ту били, имали канцеларију једну до друге полиција и ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била специјална полиција?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Будисављевић Чедо?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Заменик Раши овоме како се презива Наранчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у фабрици «Марко Орешковић» ко је био ту смештен?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Била је војска смештена, тамо је био неки Исо по надимку Шибоња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете војска, на коју војску мислите?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска ЈНА?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Био је заставник онако дебљи, не могу се сад сјетити презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте Максо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте чули за то време док сте били тамо за Рамба, Зоју, Чучак?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Рамба, Зоју нешто сам чуо али мислим да нису они били на том предјелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису били ту?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим да нису, чуо јесам али мислим да нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они били?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ти већином, Рамбо и Зоља и ти, они су већином ако могу да кажем пуштени из затвора из Србије јер су били окривљивани или су имали против њих се водио поступак па су ишли доље на ратиште да то застари или овако и онако, углавном су долазили криминалци од реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису припадали ниједној војсци?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, они су радили што су хтјели, нико њима није могао ни командовати ни ништа, па и онда власт их заштити, онако даду им неки положај да мало га задрже да га испразни тако да се и он пита као за нешто, мало су деловали као да имају неке задатке, а иначе сами они били су опасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Зорана Бедековића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Зоран Бедековић не нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се овде спомиње да је он био надређен тим људима?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам чуо, можда неки надимак ако има али нисам чуо Зоран Бедековић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јесте ли имали притвор у оквиру полицијске станице, затвор, притвор?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да јесмо, јесте био је притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте октобра месеца имали затворене људе?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Којега мјесеца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра 1991. године да ли је било у притвору?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим фамилије Ракић да ли је било још?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Било је прије, прије је било, кад су Ракићи дошли затвор је био празан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам испричајте онда шта све знате о хапшењу породице Ракић, шта Вам је познато и како на који начин су они страдали?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ево овако гледајте једну ствар, да почнем испочетка, је ли тако, да се сконцентришем мало. Породица Ракић је живела, то је Ћерека Кула удаљено од Ћереке Куле то се зове место Подови. Живели су, ту су имали комшије Илимић Сулејмана, звани Суљо и прије рата су они имали јако велику завадњу и у то време је покојни Драган Ракић ударио Недељка покојног, то значи сина од Илимића Суље, имали су суд у Госпићу где не знам како је то изашло, углавном су били у завадњи, јако великој завадњи, док је закон био такав какав то је све трајало, мир је био, кад је почео рат Суљо звани којег сам видео са господином Чедом долазио је у више наврата код замјеника Чедо Будисављевића да би нон стоп нешто њему причао, шапутао у тунелу, на тргу, проматрао сам и Чеду Будисављевића и Суљу. Чедо је увек стајао скрштених руку, тукао каменчиће. По мом мишљењу Чедо Будисављевић је вршен на њега притисак од Суље Сулејмана. Даље шта се десило, да ли га је Суљо тај убедио у нешто да постоји радио станица, да они шурују са Хрватима, то он треба да изјави, значи али је Илинић Сулејман Суљо вршио страشان притисак јер чим сам га ја два пута видео кад сам био испред станице милиције дежурни онда још колико је пута долазио и пријављивао Ману и фамилију и срео сам једном кад сам био на стражи срео сам Ману и Драгана и Милована иду са оружјем иду на разговор у станицу полиције где је био и Рашо. Рашо је био главни и питам их «Како ви горе», мада ја у Подовима никад нисам био али знам отприлике где су, па вели «држимо сви стражу, углавном је неко од нас на стражи а ми остали радимо те послове у кући» јер њих је било петоро и рекох што долазите на разговор, он само одмахну главом и вели «пусти». И тако

једанпут са оружјем су дошли, други пут без оружја су дошли, два пута сам их видео и Суљу и Ракића без значи покојне тета Лује и како се зове ова ћерка, није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радмила?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Радмила ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: А главни кувар је Суљо, освета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите кад кажете освета, због чега освета?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Због пријашњих тих догађаја што су се тукли и овоме је пола главе фалило, овај га ушицама по глави ударио мали Недељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли се у то време причало, пошто сте Ви били ипак у резервном саставу полиције, значи на извору неког сазнања да ли се причало тада да рецимо породица Ракић сарађује са Хрватима, да им јавља где су положаји?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ли сам то чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да да ли сте то чули?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Чуло се то у народу као онако причало се али сви су окретали главу да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није истина?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Цјело место и цели Лички Осик и Теслинград, сви су људи били убеђени да то није истина и познавали су ту фамилију да је та фамилија била и вредна и радна и школована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за да се спомиње неко име Рендулић Петар?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Рендулић Петар не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, он је Хрват ја мислим. Рендулић Петар не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак да је Хрват или га знате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам га али порекло Рендулића знам тамо у нашим местима знам да су Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у полицији се није причало ништа о томе?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Рендулић не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се спомињао да је он рођени брат Луције Ракић, да она њему јавља, да је он био у зенгама, да је био један од главнокомандујућих?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, ја гарантирам да они то нису радили и то није уопште могуће и бесмислено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада одлазили до куће породице Ракић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ли сам некад прије одлазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пре него тад у то време?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Тад у то време ишао сам са ја и Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад било?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: То смо тад ишли ја и Драган Сатанин Вујновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте ишли?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам, ми само кад смо били, дошли смо око 7 на стражарско место испред станице полиције и Чедо је иазашао и сели смо у аутомобил марке «Форд» од покојног Ракића и отишли смо пут Куле и ја у Подовима нисам био а знао сам и довезао нас је Чедо испред те викендице где је била, у ствари нисам знао ко је био и онда нас је мене и Цатана распоредио да ја сам ишао доље према хрватској страни територију да држим стражу, а Цатан је ишао у нашу територију зато што је он био мало наглув и тако ето, због безбедности наше оба двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чедо је улазио у ту викендицу?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ушао у ту викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ли Вам рекао због чега, како?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није рекао?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је изашао је ли Вам нешто причао?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није нам ништа причао, изашао је са покојном тета Лујом и она је држала ствари, торбу једну као спортску и интимне женске ствари у тој торби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нешто је ли коментарисао?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па није баш ништа коментарисао него једноставно почео по тој торби да премеће и извукао један пиштољ, мислим да је био марке «Вис» пошто познам добро оружје и ставио за пас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све што је радио?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: И даље да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да па причајте.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, онда смо после тога сјели у аутомобил и ја сам сјео напред, овај Војновић је сео назад и Чедо се онако насмијао и показао нам је 100 марака. Е сад даље да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците све што Вам је познато, наравно све.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па незгодно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није незгодно, морате све да кажете све што Вам је познато.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па добро кад Вама није зашто бих ја то држао у себи толике године. Рекао је да је «јебо» и добио је још 100 марака, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све то одвијало, да ли су већ у то време били ухапшени и Мане и Милован и Драган?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су већ били ухапшени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Већ били ухапшени да, већ су били ухапшени и били су у притвору ту у биоскопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јесте ли Ви њих видели у притвору?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам их видео у притвору, једино сам их виђао овако ван притвора кад су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко их је ухапсио?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам то видео и ја само ћу причати оно шта сам видео и што знам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где су ухапшени, да ли у кући, да ли на терену?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ако мишљење моје узимате ја мислим да су у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када је одузето возило од породице Ракић «Форд»?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Кад је било хапшење Ракића, тад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то возило било?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Од Мане Ракића. И онда су га после, то ауто је нестало, мислим опет добро. Мислим да је моје мишљење да је тај ауто после продат и узето у Београд неко друго ауто, то је господине Рашо сређивао, он као сведок овде се појављива а некако ми то није јасно. Знао је хапсити за да извинете за војску за гаће и за чарапе коју су му потребне а евиденцију водити о чарапама а није водио о људима евиденцију, он је могао то све да стопира и Ракиће и све, а он овде сад у својству сведока. То ми никако није јасно. Можда би могао и да замени мјесто овдје од ових иза мене тај Наранчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима са Наранчићем?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: С Наранчићем моментално нисам у никаквим односима, још од Крајине. Зато што ми је претио кад сам дао изјаву у Грачацу која постоји изјава, после је прослеђена за Книн и тад је Чеда Будисављевић ухапшен. Дошао сам из Грачаца пошто ми је жена

тамо. Суботом и недељом сам ишао тамо већином и дошао сам у станицу полиције да видим списак где сам на стражи и нисам се пронашао на списку. Значи, избачен сам, знајући шта се десило кренуо сам према хотелу, тамо смо имали храну. Негде на по степеница хотела добивам информацију да је у хотелу чудо, да мајка од Чедомира Будисављевића је напала жену од Драгана Војиновића. Ја сам се само једноставно окренуо, очекивао сам да ћу и ја бити тако нападнут и сједнем у свој аутомобил и одлазим за Грачац. У Грачацу се налазим једно два-три мјесеца дезертер, бојећи се увијек освете од Раше и припајам се јединици станице безбедности Грачац преко жениног ујака Поповића Петра. Тад је након два дана дошао Рашо и зове мене Поповић вели сад је био вели овај твој да си дезертирао, да ме треба наћи у Грачацу јер да ме ухапсе, тако да ми ништа није могло. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Ви као резервни полицајац, да ли сте примали плату од некога?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да. Не прво време, послјије да, биле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биле су плате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Биле су плате да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су сви припадници полиције примали плату?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Сви припадници полиције, сви ТО и живи и мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде је Будисављевић рекао да он плату није примао уопште.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па јесмо, како нисмо имали плату? Имали смо добре плате, то ј било отимање за паре кад је одавде дошла команда сви чинове набили, било по 500-600 тад противвредност марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када? Да ли се сећате? Да ли у то време септембар, октобар да ли су биле плате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па негде од 92 ајој не знам, па убрзо. Углавном, знам да је око шест месеци трајало вакум овај да се није знало, није било војске, била ТО, онда су после дошли одавде официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо у односу на овај догађај, у односу на хапшење Ракића, да ли можете то евентуално да повежете? Да ли сте у то време примали плату?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ли смо у то време? Мислим да нисмо, то је брзо време било, то је протутњало за час.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте се издржавали? Од чега?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Како смо се издржавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па неко је увек имао ту цркавицу по пар хиљада овај марака док нам није ако смијем да кажем, а можда не смијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Док нам није ова власт овде која је владала извукла и тај задњи динар а онда и стоку су возили из Лике, из Крајине, све су извозили у Нови Сад, у Београд и тако да је био огроман шверц што се тиче тога а и што се тиче пара тих. Значи, ја знам да рецимо разменим 100 канадских долара, купим килу сланине или тако вјетар је однесе ону кесу, нема шта видет. Тако да су нам, држали су нас све доле док смо имали нешто, кад нисмо имали ништа онда брод потону и дестинација Српска Крајина, оде све у море слано. Ја сам се соли нагутао доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас да ли знате у то време шта је радио Малиновић Мирко?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Малиновић Мирко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Малиновић Мирко знам да је био ту у станици полиције ко и сви други. Био је добар са Рашом, виђао сам га више са Рашом него са Чедом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био при полицији или при територијалној одбрани?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Е сад то не би знао рећ. Њега нисам виђао на стражи, прије би рекао да је био при ТО, прије би то реко, јер није ишо на стражу. Пре би тако то формулисао да је, јер није с никим био на стражи а сви смо били на стражи, једино нису ишли на стражу Чедо и Рашо. Значи, није био, никад ме није смјена с њим погодила да стражарим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Богуновић Милан? Јел и он био у то време ту?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Богуновић Милан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Богун?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богуновић.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Богун, јесте, јесте. И он је био. Шта и он је исто са Чедом и Рашом. Да, да, и он је био трећи. Па он је био онако, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате јел имао неку функцију јел?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није имао функцију. Углавном је био прва рука до Чеде и Раше и возио је аутомобиле и шта ја знам. Неке набавке вршио наоружања и муниције и тако ишао за Книн са неким комбијем, трафиком и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грујичић Богдан? Шта Вам је познато о њему?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Грујичић Богдана познам, исто је био на стражи и стражарским местима. Друго ништа не би, ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО, полиција?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Био је у полицији где и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадао је полицији или територијалној одбрани?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Полицији је припадао. Имао је униформу, били смо сви униформисани и имали смо ознаку мартићева милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сви били униформисани у то време октобра?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесмо, сви, сва полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву полицијску униформу?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарену?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Новаковић Горан?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Новаковић Горан је исто био а у ствари некако и није био. Не знам, неђе се увек губио, углавном и он је био ту, да. Ја с њим нисам био на стражи, са овим другима свима јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали када сте били саслушани 25.1.2010.године, да Будисављевић Чеда је имао као, како Ви сматрате неки свој клан.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да. Направио се ту један мали клан који је радио откад је, клан се направио на следећи начин: узрок тог клана је био долазак мог школског друга Клобучар Николе са бијелом заставом са хрватске територије, значи преко пруге. Једноставно је дошао, послан је од не знам му презиме, углавном неки је био шта ја знам Икачар га зову. Послан је да изгледа, сад како је то било успостављено не знам. Углавном, преговори су вршени за размену заробљеника цивила то јест. Значи, али то није, то је моја претпоставка, моје мишљење. И онда после чујем да се ти цивили продају и ко је за продају прода се, ко је за врећу, у цак и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је чинио тај клан по Вашем сазнању?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па тамо су се већином налазили, онда, да, почео сам о том причат. Онда су се вратили, до тада до доласка Клобучар Николе да преговара за те Хрвате цивиле, ишли смо унутра у канцеларију по распоред страже. Кад се то десило, онда је извјешено гдје се карте купују за биоскоп. Онда ту дођеш и видиш, ниси имао додира никаквог са канцеларијом тамо да уђеш а прије смо улазили. Могао си да уђеш да видиш код Раше. Рашо је увијек правио спискове страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само ми реците ко је чинио тај клан?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па чинили су, ко је био, био је Богуновић, био је Чедо, био Рашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па и Мирко Малиновић исто возио Рашу, био му лични шофер. Ко још? Богдана нисам тако баш виђао. Ко је долазио? Долазио је покојни Жика, покојни Фирга и тако, можда сам неког испустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новаковић јел био?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Новаковић, јесте он био, јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта су они радили? Кад Ви кажете чинили су неки клан, а шта је тај клан радио?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па оптуживали су рецимо ко се неке не свиђа или овако, ко је имао изгледа с неким проблема прије рата, па да се онда ту инате, тако да то се подмирива и ти пријашњи дугови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да се подмире? Како? Чиме?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ко што су Ракићи настрадали, па онда шта ја знам, има још рецимо те Хрвате што су продавали и неког су продали, неко је ја мислим и убијен тако да немам информације. Било је и Зекан рецимо неки је исто ухваћен, не знам ди је он завршио. Дал је размењен, продат, дал је убијен. И тако, ко је још био? Неки из Пуле су људи били, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте да су узимали новац од људи.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вама то сазнање да су узимали новац од људи?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па кад сам видио да је узео од покојне Лује 100 марака, онда како ћу донијет закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули још неки случај да је био тако, да су узимали новац, да се причало, да су узимали евентуално возила нека осим овога што сте рекли Манетово возило, да ли сте имали прилике још да чујете за такав неки случај?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да се нека возила узимала? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила, новац.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Само то, да. Прича је била да су и Ракићима узели новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам осим породице Ракић да ли сте чули још за неки случај?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пријавио хапшење породице Ракић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Хапшење кад смо се вратили у станицу полиције, Драган Војиновић ми смо остали, Чеда је отишао нормално у канцеларију, ми смо остали вани и Драган пошто сам ја већином суботом, недељом ишао, он виче ја идем да пријавим то у Грачац ја мислим. Реко, како оћеш. И он је отишо у полицију да пријави и онда сам и ја тамо био пошто сам, ми је жена одатле, био зовнут са стране и чито ми је инспектор шта је он изјавио и ја сам то потврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми коме сте Ви то пријавили?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Пријављено је Грачацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме? Коме конкретно?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Станици безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човеку коме?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Испитивао ме по надимку Шнел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Шнел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шнел?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да. И он ми је баш рекао, немој се зајебавати вели са тим случајем, ако је било тако. Па реко, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, шта сте Ви рекли? Које је Ваше сазнање било? Како су они ухапшени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: За хапшење Ракића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте пријавили? Шта сте рекли? Како је дошло до хапшења?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Драган је пријавио што је видио и што смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Видјели смо то да смо били тамо у тој викендици, да смо држали одступницу као стражу и да је ово што сам већ испричао са покојном тета Лујом на основу тога и ове приче у ауту што је рекао Чедо Будисављевић, да не понављам шта је направио и ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за хапшење конкретно? Шта сте рекли? Мана, Драгана, Милована.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам ко их је хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам ко их је хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како сте онда пријавили хапшење?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не хапшење, пријавили смо, пријавио је случај тета Лује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде кад сте били саслушани 25. јануара 2010.године код истражног судије Вишег суда у Сомбору, рекли сте да сте лично са Војиновић Драганом пријавили случај хапшења Ракића.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ма не, хапшење Ракића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хапшење Ракића, тако су они на записнику.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: То је испуштено, не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само сте пријавили овај случај са Луцијом?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да, да. То и постоји ја мислим у Хрватској постоји и овај документ наше изјаве у Книну, јер Чеди Будисављевићу се требало судити у Книну, адвокат му је био Саво Штрбац и ово би било вјероватно тамо да није «олуја» учинила своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте да сте Ви дошли до неког закључка зашто је та породица убијена. Због чега?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Мој закључак зашто је породица Ракић убијена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Мој закључак је следећи да је то освета прије сам већ напомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли. Добро.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Суље тога, а после дал је Будисављевић толко зрео био или незрео, ја не знам, како је могао да пристане на наговарање. Мислим да Будисављевић ништа није имао против Ракића, чак су њега мајка и његов отац ишли тамо и брали дрењине и лешњаке и јели код Ракића и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте говорили о паљењу, па сте исто рекли да је неки Ваш лични утисак зашто је дошло до паљења, на шта сте мислили?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: До паљења, убиств тете-Лује и паљења куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па да би се сакрили докази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: То је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још у том периоду нека тако кућа на тај начин била запаљена? Да ли је неко још тако лишен живота?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, није, није. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уништили?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за притвор?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: За притвор? Са притвором је и Раша и Чеда. Код њих су били кључеви, они су били скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је имао кључеве од притвора?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда евентуално упознати како су се вршила испитивања са породицама Ракић? Ко их је све испитивао? Да ли имате то неко сазнање? Да ли је могао неко са стране да дође? Ево рецимо Рамбо и ова имена што се спомињу. Да ли су они могли да уђу и да их испитују, да их изводе из притвора?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, не. То не знам, али мислим да то није нико из Београда и ови што су дошли имало додира са Ракићима, нити са хрватским заробљеницима то јест цивилима. Нико никог није, колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете ови из Београда, на кога мислите? На?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па на те добровољце и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису могли да улазе?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, не. Колко ја знам, али мислим да знам довољно и да сам доста сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми опет да ли имате неко сазнање да ли су били неки јутарњи колегијуми? Да ли се причало, да ли се уопште говорило о томе о том хапшењу? Да ли је уопште био неки колегијум или састанак тако да назовем, да се нешто коментарисало са врха?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Са врха?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врха полиције.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Врха полиције? Јесте, одмах су реаговали из Книна су реаговали. Онда су затворили и Чеду и Богуновића. Да, они су их испитали и све и онда су их затворили у Книн у затвор. Најпре су били у Грачацу у затвору два дана. Тад је, па истина је, ако је истина истина, тад је и једна десетина, није десетина, једно пет-шест људи ишло их чак ослобађати у Грачац чак су и разбили на станици полиције и стакло. Наишли су на једног проблематичнога у Грачацу који не пита само да оће проблеме. И онда су покушали, нису успели и онда их је преузео Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли имате сазнања да је Чеда Будисављевић контактирао и у то време радио нешто са Книном осим што је ту био на Личком Осику?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ли је радио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Книном, да ли је био у контакту с неким из Книна? Конкретно, из безбедносних структура.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па више би реко да је био Рашо овај Наранчић, да је он више комуницирао од Чеде са Книном, јер је и водио Хрвате тамо на разговоре. Ја знам један случај кад је водио Девчић Милана на разговор у Книн.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А да ли имате сазнања да ли је Чеда Будисављевић у то време овај, контактирао са државном безбедности Крајине, Книна и тако даље.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Државном безбедности?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи и да ли сте чули за име Душан Орловић са надимком «Сова»?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Чуо јесам за њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Чуо јесам, али не би знао сад његову функцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био у војсци? Територијалној одбрани? Полицији? Дал то знате? Ако знате, ако не знате.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не знам. Не могу рећ, слаго би да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да је то тамо после преузео Книн? И шта је тамо било после у Книну и јел се то завршило у Книну или није?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није се завршило пред сам, требало је да се пад Крајине је у ствари Чеда и утекао из Книна из полицијске станице и требао је бит, имао је адвоката Саву Штрпца и требало је то да се води у Книну на суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел се то водило четири године тамо пошто је Крајина 95?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Три године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три године?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Колико је он био у притвору тамо дал знате? Јел изашао из притвора тамо из Книна док сте Ви били?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Збрисао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па пред пад Крајине, једно можда годину дана или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А све време је био у притвору до тад?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, све време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то година било, две-три године био у притвору?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па годину и по, тако негде ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Годину и по?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Тако нешто мислим, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, овај да ли имате сазнања за те Ракиће, за те ове млађе значи, за Драгана и за Милована, да ли су они у то време овај, били и прелазили и на хрватску страну или су били само са ове стране српске?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па само су били са српске стране, њима јесте кућа тамо далеко и, али како ће људи. Ко има жељу ићи из свог стана, чували су стражу, били су на разговору код Чеди и Раше, не знам ко је с њима разговарао, углавном, у више наврата су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете да су они били тамо далеко. Шта Вам то значи далеко, одакле изван села?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Изван самог Теслинграда, па онда има Широка Кула, па више Широке Куле још има до њих можда 2,3,4 километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су они били близу хрватских снага?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: На самој граници су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На самој граници?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: На самој граници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то тамо где су они били? Јел то неки засеок или је то село, има ли ту кућа околу или су они били у неком издвојеном месту?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Само две куће издвојене од Илинића Сулејмана и Ракићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И нема других кућа?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нема никога унаоколо два километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко од Личког Осијека, односно Теслинграда?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па једно 4-5 километара тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 4-5 километара?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете да су држали стражу, то су они сами чували то своје где су живели?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да, сви су имали паповке оне и тако ми је и Драган рекао кад сам причао с њим, ја га питам како ви? Тако, некад Рада на стражи, некад мама, некад тата и тако су живели док се није десило то, док није Сулејман напуцкао Чеду да их побије за наводно неко дојављивање с неком радио станицом, нити је ко видео ту радио станицу, нити шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво дојављивање?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каково дојављивање?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Каково?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете за некакво дојављивање? Чег дојављивање?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ма дојављивање као Хрватима. Шта они знају у оној шуми коме ће они шта дојавити Хрватима где су ове снаге, где су оне снаге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тај Сулејман је рекао да су они дојављивали положаје српске?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим, не да мислим него 100% сам сигуран да је Сулејман вршио притисак на Чеду Будисављевића да они имају радио станицу и да они никуд неће а како ће доћи с њим, он је био тамо неки командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је био тај Сулејман за време рата?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Шта је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Био је као војник, али нон-стоп је по цести тамо и мене је заустављао исто пар пута, чак ми једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чији војник?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Као Куле тамо ТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На овај, српској страни?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, српској страни, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли имате питања? Изволте.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Бранилац Лукић. Више пута сте рекли ако сам добро разумео да су Ракићи имали оружје.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Јел то било њихово оружје или су добили од власти неке у Личком Осику?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, нису добили у Личком Осику, Ракићи су, извршена је подела оружја у Кули, то јест село Кајновац и Кула, добро, то је то у ствари, да, додељено је свим који су дошли по оружје.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли то значи да су били припадници неке оружане формације? Територијалне одбране или полиције Српске Крајине?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Могло би се рећ да су били припадници ТО.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Шта Вам значи то могло би се?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па кад су оружје задужили, кад нису са оне стране.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли Ви закључујете или знате то?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да ли знам? Да су били.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли је то Ваше мишљење или знате да ли су ишли на неке страже сем што су чували своје, своје имање то?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нису ишли на никакве страже, само су чували своје имање.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли су долазили по распоред у станицу полиције?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нису они имали распоред. Била је команда у Кули. Значи, то је друга била.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли су тамо ишли? Да ли знате? По распоред тај, пошто сте Ви рекли да сте ишли по распоред.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не знам.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Добро. И у вези овог догађаја који сте описали између Чедџе Будисављевића и Луције. Рекли сте отприлике да је узео пиштољ ВИС како ли сте рекли из торбе.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Можете ли мало ближе да опишете у смислу какав је био однос између Чедџе и Луције том приликом? Да ли су то ајде да кажемо односи у смислу нормалног разговора или не знам чега, или је то однос где се види да неко неког врши принуди или нешто у том смислу?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, она је држала у десној руци је држала торбу и била је уплакана. Плачна је била, виделе су се сузе. Ја сам сво овако, цитирам, ми смо дошли како је торбу спустила доле, онда је Чедџа почео по торби и извукао то.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Изволите.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Адвокат Давидов. Да расправимо то у вези клана, клан подразумева организовану групу која плански делује. На основу којих конкретних дела, аката он закључује да су они били клан? То што је неко ишао на кафу или се дружио не значи да су клан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објаснио је.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Објаснио је.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли постоји нека конкретна радња која поткрепљује то да су они клан, да су организована група. Шта су радили? То што је неко некога возио, не значи да су клан. Што су се дружили свакодневно не значи да су клан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Неко кад се пробере, значи они који су пробрани, послати на стражу, они који су задржани у станици полиције да буду лева и десна рука Чедџе и Раши, шта је то? То је одвајања.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: По чему закључујете да су били лева и десна рука?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: По томе што су нон-стоп били у канцеларији с њима, што су се они нон-стоп возили с њима и ауто су продали Манин.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Можда су играли шах. По чему закључујете да су били клан?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Вјероватно, вјероватно су играли шах.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: То што су седели још не значи да су били лева и десна рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе, рекли сте. Објаснио је да су узимали новац, баш је детаљно говорио о томе.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Није рекао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Узимали су новац.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествовали су у силовањима, и то сте говорили, све сте то рекли.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Кога су силовали?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Кога?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па, силовали су, па Рада је силована исто.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: За њу знамо. Кога још? То још није, то је појединачни случај. Клан подразумева организовану групу која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао, Луција је силована.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још? Јел сте чули још за неки случај?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Они су тамо вршили силовања, паљења и тако даље. Чију су кућу још запалили, кога су још силовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је само да је ова кућа била запаљена.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога? Да ли имате још сазнање да је још неко силован?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Немам. Од стране њих? Немам.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Од стране њих, јел још неко опљачкан сем Ракића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па јесу, они разменути Хрвати то сам рекао исто.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Како је, да ли може да објасни како је могуће да кад је са Будисављевићем ишао код Луције, да не зна где иде и зашто иде, како то објашњава?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Како објашњавам то? Па објашњавам једноставно да ме извине полицајац, овако се стоји и нормално он ми је командир и ја кад ме позове морам ићи пошто он иде по мене, ја сам ишо, наређење сам.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Јесте ли га питали успут где идете и зашто идете?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам ништа ни питао, ни видео, ја сам мислио да идемо за Кореницу, Титову Кореницу.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Кад сте стигли код Луције, јел сте га питали шта ћемо овде?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам питао, ја нисам ни знао чија је кућа.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: За тих 45 минута, шта сте Ви радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Стајао је. Ви сте посматрали јел тако?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Шта мислите пошто је сведок показао тенденцију и склоност да изводи закључке, јел се могло десити да Будисављевић тад убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако сад да закључујете да ли је он склон закључцима.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Јел се могло десити да Будисављевић тад убије Луцију?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: И запали.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Дал се могло десити?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па могло се десити, ал се није десило.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да се то десило, јел би се Ви сад осећали кривим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо та питања. Да ли би, шта би, не, не, немојте одговарати, уопште небитно сада, не. Оћете Ви тужилаштво да не спомињете сад, нема никакве потребе тужилаштво да спомињете стварно у овом моменту.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Шалим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема шале, овакав случај ја не видим да је шаљив.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ако је чудно како Грујичић није знао где вози, мени је исто тако чудно како он није знао где вози, мени је он саучесник у силовању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је резервни полицајац.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Па?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Овај, Раша није саучесник.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Да ли има још питања?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Адвокат Дозет. С обзиром да је сведок из тог краја, јел нам може рећи да ли са Главице тамо на старом Личком Осикју јел видљив комплетан нови Лички Осик?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Са Главице? Градина такозвана?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте. Да ли је пре овог догађаја са Ракићима било још заробљених односно притворених лица?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Прије њих јесте било.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел су то били Срби или Хрвати или је било и једних и других?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Били су Хрвати. Хрвати цивили.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел ти је познато из ког разлога су они заробљавани?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Из ког разлога?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па из разлога зато што су Хрвати и зато што је исто нека освета била кад, рецимо они су горе Зубар напали и побили, побијено је ту једно десетак наших.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Због тога ја и питам. Дакле, да ли је тај догађај са Зубаром имао било какве везе са заробљавањем Хрвата?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Има, да има везе, јако велике везе има. Они су живели нормално и чак смо од њих ишли куповати и јањице и све, ал док Зубар није се десило на Зубару онда се кренуло.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел можеш у две реченице суду објаснит шта се десило на Зубару?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Шта се десило на Зубару? Могу како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Држали су стражу значи на Зубару, то је једно брдашце, нако мало веће узвишење, испод била је једна кућа Новковић Миле, син му је Никола покојни, и држали су стражу тамо, мислим то је у нашој територији било, одма је доље «Марко Орешковић» фирма и онда су хрватске снаге, то је било љето, и ето, су улетели мени и побили.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па побили једно пет, шест људи и један је био рањен Ћуфто, Ћуфто је био из Госпића, знам он је сједио, ја

сам га баш, рањен је био у ногу, он је преживио, био је цјелу ноћ са, тамо. Онда су после ишил транспортерима по Ћуфту, а ови сви други, погинуо је тад Репац, високи, да, Репац, па је погинуо, погинуло је, можда бих се сјетио, овом приликом не могу, зато што сам овде пред неком публиком.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пошто сте већ до сада поменули један датум из августа месеца, да ли се можете сетити кад је била погибија оног заставника на раскрсници Перушић- Госпић-Лички Осик.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Заставник?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Погибија заставника?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Наше војске?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, ЈНА. Да ли је то ваша, наша, не знам.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па добро. Па није нико погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добро, ОК, човек каже да не зна и готово. У моменту кад ви одлазите са Личког Осика за Грачац.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да. Да, трајно.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су тада Ракићи већ побијени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви од тог одласка са Личког Осика па након погибије Ракића било коме дајете изјаву везано за Ракиће?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, СУП Грачац, инспектору Шнелу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то иста она изјава о којој сте причали да сте разговарали кад је Цатан?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да, то је то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел то значи да је Цатан кад је ишао тамо у Грачац, да су Ракићи већ били побијени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Е сад нисам сигуран у то, да ли су тад кад је он већ пријавио или убрзо се то десило, зато што је већ, сад не знам, не могу тачно то да кажем, мислим да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви дајете тамо изјаву о Луци, Луји или о погибији Ракића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја сам дао изјаву о тети Луји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, а не о погибији Ракића.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте икад давали изјаву о погибији Ракића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И још само једно питање. Кад сте дошли до те викендице, то те куће где је била, да ли је, да ли сте ви или неко други вршио било какав претрес терена?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Претрес куће?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Куће, терена, около да се нешто тражи?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ми смо само дошли, ја мислим кад су били хапшени да је вршен претрес и то мислим, то не знам, али ми једноставно нисмо ништа вршили, пошто је само била тета Луја сама кућа, а кад, јер су њих ухапсили Ракиће.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел Чедо тад ишао до неког бунара да тражи шта има у бунару?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Сведок је више пута говорио о заробљавању, размени заробљеника и осталог, а често говоре да су то неке освете. Моје конкретно питање гласи да ли је међу заробљеним Хрватима било лица која су заробљена у борби па су мењани?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Сви који су заробљени?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Сви који су заробљени били су заробљени одмаздом због Зубара.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: А за који период говорите?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Кад су били Хрвати, за период. Како за који период, не разумијем?

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: А за које заробљене причате? Мислим хоћу да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца је било то заробљавање?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па кад је почело, 28.08. значи било то негдје значи девети мјесец, можда 15.09. тако нешто.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Хоћу да разјасним следеће, значи говорили сте о Хрватима који су размењивани, продавани и све, и другим лицима. Значи да ли су то ти који су били заробљени па су размењени, значи да ли је међу њима било других сем оних који су потказивани или намештано им је, или не знам шта? Пошто рекли сте, да вас подсетим да је вероватно да су Ракићи ухапшени на наговор Суље вршио притисак на Чеду.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, јесте.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Па сте спомињали и друга лица, значи немају везе са неким борбама, неким?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Немају везе никакве.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да, добро, али да ли значи од других лица неко био заробљен у борби или нешто?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Хвала.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: У току рата јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама познато Малиновић Мирко када је страдао у односу на овај догађај?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Кад је страдао? Па можда два, три месеца после, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: После тога. Не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да.

Констатујемо да је адвокат Давидов напустио судницу по одобрењу председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је сведок да је Чедо Будисављевић био тамо када су били заједно он и Чедо и тај Војиновић, до те куће, викендице где је живела Луција. Па је рекао да је он контролисао један део терена, тако сам ја схватио, стражарио с једне стране а овај је био с друге стране. Колико је он био удаљен од те куће и тога дворишта када је био на тој стражи, односно обезбеђивао то све?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Колико сам ја био удаљен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ја сам, добро можда то, ја и Драган смо били удаљени један од другог сто метара, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви од куће?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, сто метара, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од куће?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли ви сво време могли да видите Чедо шта ради и где се креће?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па кад је то шума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли видели ви, откуд знате да он није улазио и тражио што год, него кажете ја сам видео он није улазио у бунар, тражио бунар. Јесте ли ви могли визуелно да видите од места где сте били и држали стражу шта Чедо ради?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па нисам видео, али бунар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда можете да кажете да је.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Мислим да бунар ни не постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим да и не постоји бунар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел мислите или знате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јел то викендица била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел мислите или знате?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, мислим да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли улазили у то двориште?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте улазили?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не. То је само била викендица, они су кућу имали доље на Куљској цести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел била ограђена та викендица?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није била ограђена?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није била ограђена само урасла у шуму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте били у шуми, па да ли сте могли визуелно да видите са тог места где сте били, да ли сте видели кућу?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Само овако овај правац. Само кад смо дошли са аутом, само сам је овако видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, тамо где сте ви обезбеђивали, да ли можете да видите?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, нисам могао да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Које је доба дана било кад су отишли код Луције у ту викендицу?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Седам ујутру, значи 7 и 15-20.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Том приликом да ли сте видели, да ли је вас видела Луција или ви Луцију, јел она излазила из куће кад сте ви наишли аутомобилом вашим?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Није?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте ли ви уопште приликом тих 45 минута, колико кажете да сте провели тамо, да ли сте уопште њу видели?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, тек када је изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је изашла.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, добро, тог тренутка кад је изашла значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: До тренутка кад је изашла.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: На то мислим, на то мислим. Да ли сте свраћали у кућу Ракића, значи не у викендицу него у кућу Ракића пре тога?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Суде искористио би прилику само да предочим један исказ Драган Војиновића који је дат пред истражним судијом Окружног суда у Книну, који каже да су пре кад су се вратили ми смо навратили код куће Ракића и тамо смо били до шест ујутру, а после тога смо отишли у ову викендицу где се налазила Луција Ракић. Да ли вам је познат тај исказ, односно како ви коментаришете то да Драган Војиновић каже да сте ви свраћали, пре викендице да сте одлазили у кућу Ракића?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Прије викендице да смо свраћали у кућу?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није истина.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ако он то каже он лаже али сумњам да он то може изјавити јер није тако било.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање. Да ли му је познато да ли је Чеда Будисављевић одлазио код Луције Ракић и пре тога и после тога, са још неким другим људима?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не, то ми није познато, једино само чињеница хапшења да је ишао с неким људима тамо, то само се, како су ухапшени, нису сами дошли тамо.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли вам значи нешто име Жика Глумичић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Значи. Да ли ми значи?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Значи ми, да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је он такође одлазио, да ли вам је познато, да ли је он одлазио код Луције Ракић у викендицу да Чедом Будисављевићем?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: То не знам, али знам приче у вези Раде покојне.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ви неко питање? Изволите. Да ли вам је познато Плећаш ко је?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Плећаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Плећаш Слободан, јел вам познато?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Плећаш Слободан? А, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па био исто у резервном саставу полиције, ја мислим, или је у ТО, па је, вртио се и он око станице милиције, је, је, је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да ли је он хапсио неког од члана породице Ракић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам то, то не знам, али знам да смо, онда смо ишли хапсити, чак ја и он смо ишли да хапсимо једнога, мало је више попио, горе у, више творнице у Ђуковцу, па је пуцао и онда смо ишли њега хапсит тако пијаног. Ја, он и Горан Новаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Оптужени Чеда Будисављевић.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хвала, познајемо се. Значи ово је, мислим да је разрешио недоумицу око стварања клана, адвокат овде присутни крај мене. Ти само знаш из посредних сазнања да смо ми неки клан основали, не знаш коме смо некога продали и колике смо паре узели, јел тако?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам то.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Из приче јел?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Из прича, да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, занима ме сад ово, кад смо дошли ти, Цатан и ја тамо, дошли смо око седам сати ујутру?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, тако, после шест.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Рано, није битно, седам, осам, шест. Зашто смо ми ишли тамо?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Зашто смо ишли?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Аха, рекао је да не зна, добро.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не знам ја.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам рекао у поласку да идемо код Луције да још једном погледам да ли има нешто ново код Луције да се дешава, идете са мном да ме обезбедите, једноставно да је сигурније тамо, да будем и ја из разлога тога и сам си навео где се та кућа налазила, близу непријатељских положаја, јел тако?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел рекао то?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Моје питање даље према теби је, изјавио си да си био од куће удаљен најмање стотинак метара.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Добро, да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Луцију си видео, сад покојну, Луцију си видео тек кад је изашла заједно са мном, кад је изнела торбу са неким вешом и из те торбе је извучен пиштољ.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кажеш да си је видео уплакану?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто сматраш да је била уплакана, инсинуираш да ли или сматраш да сам ја имао сексуални однос с њом или да ли је била уплакана због нечег другог, или сматраш то што сам ја кад смо сели у кола извадио не 100 марака него 10 и рекао из зезања ево видиш како сам зарадио 10 марака. Јел само због тога сматраш или си видео нешто? Да ли си лично видео да сам ја имао сексуални однос са дотичном особом?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам лично видео, али по особи како је она изгледала ја сматрам да је то било.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А шта мислиш да ли је изгледала због тога што сам је ја испитивао и даље о томе случају и о тој радио станици, о јављању о њеном рођаку, сад се тек установило да није тај Рендулић, није то име Рендулић тај, зато ти је било поменуто питање Рендулић а не знаш ни ти, е тај командант зборног подручја Стари Лички Осик, Вукшић и Перушић, који је био њихова родбина, иста ми је изјавила чак и Мане покојни за тога Рендулића, зато сам га и навео, могао сам да наведем неког другог, онда, ја да сам навео тај како се зове Грбац, не знам ни ја, било би другачије, али навео сам то пошто су ми они то рекли. Значи моје питање, да ли ти сматраш и да ли ти слободно можеш да закључиш да ли је она могла бит уплакана због тога самог претреса и због тога што је нађен тај пиштољ кад је изашла из куће заједно са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете такво питање да поставите. Само молим вас, јесам ли ја вас добро разумела, јесте ли рекли да је он нешто прокоментарисао кад је изашао из куће Луцијине?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, него када смо сели у возилу колико се ја сјећам.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Кад смо сјели у аутомобил, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па што си реко реко си.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта, ево ја јебо и зарадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па рекао је, зато сад говорите нешто друго.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, тако си реко.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја питам да ли је то могло да буде, јел сам се ја зезао, извадио не 100 него 10 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако питање.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па с таквим се стварима се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, немојте одговарати.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, сведок не треба да одговори.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ако хоћеш баш могу те бацити и доље.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Сведок не треба да одговори. Значи ти ниси видео да сам ја имао сексуални однос?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте се понављати, значи само питање које није било.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Није видео, па није видео.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Како си дошо до закључка да смо ми жртве које су убијане, паљене?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Цијели Лички Осијек је чуо. Могу ја да изјавим оно што чујем.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то само из прича?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није из прича, него је Рада вриштала, силовали су је тамо у вртићу.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ко је год хтио, попију па дођу код вас, дате кључеве и ти и Рашо и сви.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко је силовао Раду?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Раду?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Хоћеш да ти кажем ко је силовао?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, не мени него суду.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па суду да кажем, из прича он је, ваљда га је стрефио и шећер, Фирга.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јел он жив?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није жив, зато је добио шећер од гриже савјести.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, да видимо ко даље?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Покојни Жика.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А јел он жив?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Није ни он жив.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко даље?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ко даље.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко даље, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Будисављевић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја све мислим да си и ти.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли ме видио?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Нисам те видио, али ја мислим да си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све приче?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А како си ти то сазнао, све то, за мене, покојне те људе?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Од вашег бахатог понашања, како нећу се.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: По нашем бахатом понашању.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па цијели Лички Осик зна, само неће да прича нико.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си ти био тад у некој завади са мном?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је био Цатан у завади са мном?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Цатан?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно. Па зато ме занима зашто такав исказ дајеш, који је уопште противречан свему ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то може ваша примедба само да буде. Не сада да питате зашто такав исказ.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Примедба, примедба.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, то није питање него то је примедба једна.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не требаш одговорит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још неко питање?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Да ли од оптужених још неко има питање неко? Нема. Да ли ви имате још нешто да изајвите?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ништа, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све. Ви сте из Београда, немате никакве трошкове?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да, једино ако дал је добро сад за Рашу, мање више, свједок је у Хрватској, којег је требало исто да убије, да ли је и то исто важно за суд, Девчић Милан ја сам га пустио њега и дјецу исто би завршио у некој од тих јама, а то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видим оптужени Богуновић, хоћете ви неко питање да поставите сведоку? Изволите.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја бих сведока имао питат да конкретнo каже о каквим се парама ради о које узео паре тих 50, 80 хиљада, не знам ни ја тачно. Конкретно ко је имао и ко их је узео?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим да.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јел мислиш или знаш?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Да те паре нису ни постојале 80 и 50 хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао у то време Богуновић?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра, јел било нешто специфично код њега?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Па ништа, носио униформу, био пријатан човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел био повређен у то време?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Повређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не би то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Па добро јесте ли га виђали тих дана?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Јесам, виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел има гипс на руци, јел се сећате тога?

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не могу се сад сјетити. Ко ће сад, гдје се ко порезо, ко је сломио руку, не могу се то сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ако, јел се сећате уопште.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Знам да је возио наоружање, па могуће да му је сандук пао на руку. То је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неких питања?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вам захваљујем што сте били. Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја се у једном делу твог исказа у потпуности слажем са тим што говориш за Раша а у једном се не слажем. Говориш да смо ми на наговор, односно ја побио те људе, Суље, да ли сад ово твоје, један део исказа, твог сведочења пред судом у вези са Рашом говори о том исто да се ти светиш Раши таквим сведочењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не можете. Немојте одговарати на то.

СВЕДОК ЂОРЂЕ МОМЧИЛОВИЋ: Не светим се ја ништа Раши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас немојте одговарати док вам суд не дозволи.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете таква питања. Хвала вам можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Драгичевић Марка.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да питамо оптужене да ли су сачинили скицу? Јесте, потпишите и предајте. Због чега? Добро, ништа следећи пут ћете предати, ви ако сте сачинили. Само потпишите, ставите датум, потпишите. Хвала.

Констатује се да је предата скица сачињена на захтев председника већа, од стране Богуновића и Грујичића и иста се прилаже спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Драгичевићу. Реците ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Драгичевић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: 14.08.1960.у Грачацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Дипломирани економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Обреновац, село Дрен, Прњавор бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реци ми да ли познајете овде оптужене Будисављевић Чеду, Малиновић Мирка, Богуновић Милана, Грујичић Богдана?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Чеду Будисављевића познам, ове не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеду Будисављевића само познајете?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Да. Али га нисам препознао сад кад сам га видио, када сам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте у сродству са неким?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. То вам је јасно јел тако?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве на глас.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците молим вас, да ли сте ви били некада саслушани везано за овај догађај, за страдање породице Ракић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Саслушан сам у Обреновцу у једном ресторану од инспектора, представили су ми се да су из СУП-а Сомбор, по први пут, не знам да ли сам још једном, не могу се сјетити, и нормално пред истражним судом прије месец, два дана, Дилпарић Милан чини ми се. Само та два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца за ратне злочине, изволите. Немате питања? Па ви сте га предложили. А што сте га предложили да, укључите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде питаћу га. Шта сте били у то време '91.године у октобру?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: До '91 био сам начелник станице јавне безбедности Грачац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте контактирали са Чедом Будисављевићем?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Понекад, кад је неки важан,битан састанак, позивао сам њега, односно више командира станице милиције у Теслин Град, а понекад је и он долазио са њим. Мислим да се зове Рашо, не знам презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а реците шта је био у то време Чедо Бусављевић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Чедо Будисављевић је у то време био командир специјалне јединице милиције и исто време заменик командира станице милиције Теслин Град.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он у то време, ако имате сазнања реците нам, сарађивао са државном безбедности у Книну?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: У то време када је био под станицом јавне безбедности или прије када се десио неки злочин?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у то време у октобру '91, да ли знате, да ли се сећате?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: То ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Али могу претпоставит да је највероватније сарађивао он са њима, знајући како се формирале тад специјалне јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: И највероватније је остварио неке пријатељске, не знам ни ја које везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли вам значи нешто име Орловић Душан?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Орловић Душан ми значи ако је то онај, само познам једног Орловић Душана, био је начелник државне безбедности СУП-а Книн, ту је спадао Грачац, Лапац и Кореница, међутим кад се формирала Република Српска Крајина, био је начелник државне безбедности целе Републике Српске Крајине. Ако је то тај Орловић Душан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли ви знате нешто о судбини породице Ракић у '91. години у октобру месецу или већ у јесен '91?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: О судбини породице Ракић знам само из друге руке, а могу објаснити како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изволите.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Ако вас интересира. Нормално пошто сам ја био начелник станице јавне безбедности добили смо оперативну информацију да се десило убиство једне породице, не знам сад, нормално после се испоставило Ракић, зна да је породица, највероватније је тада мени речено, односно те информације, како се зове, али се знало, породице. Међутим чим сам добио као начелник станице јавне безбедности који је одговоран за то подручје безбедности, подузео радње да се провјери та информација и да се нормално саслушају, позову на информативни разговор учесници односно актери који су били у тој информацији осумњичени за тај, то убиство, односно то дело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наставите.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта још знате о томе?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Нормално, када сам дознао, ја као начелник који сам добио ту информацију позвао сам лично, односно упознао сам моје сараднике да ће доћи, да ћу позвати да се припреме за саслушање актера који су у тој информацији означени као, односно актер који је означен као организатор тог убиства и нормално упознао сам моје сараднике са том информацијом о коме се то ради и нормално да припреме нормално и снаге и да ће бити то испитивање и да не би, односно онда смо разговарали на који начин да то буде најбезболније пошто смо знали о коме се ради и пошто смо знали да ти људи уживају међу једним дјелом народа и бораца углед и да су ти људи учествовали у појединим операцијама и били су изузетно храбри момци. Да би свако друго поступање и њихово привођење могло доћи до неких озбиљнијих екцеса између снага безбедности из Теслин Града и ових снага. Тако да сам ја донио закључак да позовем на информативни, односно да позовем на састанак командира и заменика командира лично код мене у канцеларију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли сте познавали некога од породице Ракић, било кога?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Никад, први пут чујем тад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први пут чујете. А реците да ли знате, односно шта сте сазнали шта је било разлог због којег су они лишени живота?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Нормално, када су оптужени Чедо Будисављевић дошао код мене у канцеларију, нормално ја сам га упознао о чем се ради, и да мора дати изјаву, нормално без проблема је он то прихватио и преузео га је тада шеф за сузбијање криминалитета станице јавне безбедности Јакшић Милан, и нормално све информације у вези с тога он је мене морао обавештавати сваки два, три сата, зависи колико је трајало то испитивање и када је оптужени Чедо Будисављевић нормално у једноме тренутку одлучио да проговори, онда су они мене упознали да је он одлучио да проговори, у једноме тренутку и у емотивном неком стању како су они мене упознали, да ли је било емотивно или није ја нисам га ни видио, јер ја нисам ја више контакт са њим имао од онога тренутка када је био мени у канцеларији и предат на даље испитивање, да је преломио и на 13 куцаних страна, не 13 страница власторучно написао изјаву и потписао и признао малтене неке ствари које је мене мало изненадило, али познајући њега као човека који је са мном контактирао да је врло храбар и да ако нешто уради да ће то можда и рећи, е сад, да ли ће тражит неко објашњење и образложење тога поступка то сад може свако поставити, и нормално колико се ја сећам не знам да ли сам тражио ту изјаву, мислим да јесам, да

ли сам је ја лично прочитао то се не могу сјетити, али знам када су ме информисали, односно тај инспектор, односно тај шеф, јер ме он мора информисати и нормално контактирати и договарати шта даље да чинимо, он ми је пренио следеће, да је Чедо Будисављевић првооптужени стварно признао, пошто је ту и Рашо био приведен, да Рашо се не оптужује, макар га Чедо тад није оптужио у тој изјави и да је признао следеће, колико се ја сећам из разговора, значи из друге руке по тумачењу Јакшића Милана тога шефа за сузбијање привредног криминалитета, а то је следеће: да је постојала једна породица на граничном подручју између зараћених страна хрватских снага и српских снага, да је то једна тако била породица, не знам да ли угледна или није угледна, али он је радио као шумски техничар колико тамо има занимање, има два сина и ћерку, колико сам ја информисан да је мајка од те деце, а Ракићева жена била по националности Хрватске, да је имала брата команданта зборног подручја хрватских снага и да је тешки како су то називали, усташа. Међутим пошто ти дечки нису нигде били укључени, а можда највероватније је било таквих случајева, ако је мајка једне националности отац друге националности да они избјегавају јер ће их оптужит и једне и друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сматрам да излазимо из оквира ЗКП-а, ово је препричавање изјаве коју је неко дао у полицији, то је недозвољено.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Значи ја препричавам оно што се мени, а ја не кажем да је то тачно, ја се одмах оградим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је проблем. Јел може да настави или не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате председника већа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, не знам због чега, каква интервенција је у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говори о сазнањима, о сазнањима, сведок прича о сазнањима, е сад шта је он изговорио и како је изговорио оптужени то имамо и у списима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел он не може да каже своја сазнања?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Он говори о изјави коју је окривљени дао и о садржини те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О изјави не, о изјави немојте говорити.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја не говорим о изјави јер ја не кажем да сам читао ту изјаву, ја препричавам оно што је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви чули.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Који је мене известио мој потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Значи Ви не знате ништа шта је у тој изјави, није Вам познато?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: По мојим сећањима, ја не знам детаље, нити знам шта је у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што Вам је познато то Вас заменик тужиоца пита.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Али мене је то Јакшић известио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наставите.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Нормално то је срж, не знам шта је у тих 13 страница било још али ја укратко како је дошло до тога да је, нормално нисам се, али то је била таква пракса да највероватније можда не код њих било је још таквих случајева на подручју Лике да они су избегавали где су мешане породице да се укључје у било које формације јер ће бити осуђени и с једне и с друге стране и нормално била је нека сумња или основана сумња, не знам ја сад која, каква, а највероватније код тих припадника, који су привели те људе да они сарађују са хрватским снагама, да достављају да иду, шетају се слободно, да цуре подаци, информације, да наши људи гину на ратишту и тако даље, итд, ради информација које достављају синови и отац њих и међутим они су се, по њиховом, они су одлучили да њих приведу оца, како ја по мојим сазнањима, оца, ћерку и два та сина и да су они њих држали 15 дана, сећам се добро те цифре, 15 дана у притвору у станици Одељења милиције у Теслинграду, за све то време они су њих испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Садржај те изјаве коју је наводно, садржај изјаве, коју је наводно Чедо Будисављевић потписао власторучно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте говорити више о садржини изјаве.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Добро. Ја говорим да сам прочитао, информација из мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли осим Будисављевић Чеда кога помињете имате сазнања да је у томе чему учествовао још неко други сем њега?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Исто путем извештаја тога потчињенога, он је споменуо да је Чедо споменуо још не знам тачно три или четири особе и навео имена и презимена и мени је тај инспектор рекао о којим се људима ради али ја сад се не могу сетити тих имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас само питам оног чега се сећате, ништа.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да, ја знам Чеду силом прилика зато што је Чедо мој сарадник био у неким доменима и зато што је некад

примао наређења заједно са тим шта треба тамо чинити, зато њега знам, а можда знам из виђења ове остали али никад нисам контактирао ни знао, зато не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате сазнања шта се десило са том породицом Ракић, да су усмрћени, на који начин?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Исто могу на основу овога што одбрана каже из друге руке, а то је из информација које ми је дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да су убијени из неке врсте наоружања, локацију где су убијени?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Исто могу говорити оно што ми је пренео тај инспектор, а да ли је то тачно или није ја то не могу тврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па одговорите ми шта знате.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Нормално исто ми је изнео податак да је Чедо признао ко је колко пута пуцао у ту породицу, кад су одлучили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Кад су одлучили да их, не знам да ли је ово можда битно да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет изјаву, опет садржина изјаве?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Путем сазнања тога, путем сазнања да су држали се 15 дана, да нису ништа дознали, били су исцрпљени и нормално да је Чедо размишљао шта да ради да их пусти али међутим пошто је сматрао да је њему команда можда, ја се извињавам сад, кад је истражни поступак био можда је тачно да је Чедо био та јединица била под командом Државне безбедности у то време кад се десило убиство јер се десило убиство можда прије 6, 7, 8 месеци нег што смо ми њих похапсили. Е сад то је мене истражни судач питао да ли је, да кажем, ја ту сам мало занемарио ту чињеницу, и он је имао сходно да не обавести командира, командир по линији командовања командира Станице јавне безбедности Грачац, командир мене да видимо шта ће чинити, не, и то је одмах требало привести, већ је предато у станицу Грачац ту је грешка начињена. Међутим он се обратио по тој изјави Државној безбедности неким припадницима, и он је навео у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити изјаву молим вас, немојте садржину изјаве.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Он пита да сам ту ја у процјепу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви ако мислите да не постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, садржину изјаве немојте, шта је садржина изјаве то нећемо та питања.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Добро, ја сада моја сазнања али откуд сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте молим вас, је ли ја могу нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ја могу да поставим питање, а Ви ако сматрате да то питање није на месту Ви ми одбите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево па на тај начин сам одбила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте одбили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам питање које садржи у себи садржину изјаве оптуженог Будисављевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није моје питање. Моје питање је каква су његова сазнања о том догађају због тога смо га и позвали овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи је ли Ви имате само сазнања из те изјаве и никаква друга сазнања немате?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја само сазнања не из изјаве него из сведочења односно обавештења, откуд њему сазнања ја не знам али највероватније сазнања из изјаве тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви само претпостављате, значи Ви само говорите о томе која су Ваша сазнања од.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Председнице, ја изјаву нисам прочитао, ја говорим сазнања која је мени препричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не изјаве његове лично, него човек ми је препричао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, то сте рекли.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Али да ли је то изјава, ја се извињавам да ли је то изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако онда немојте да говорите, само реците да знате то што вам је други причао.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да, то други причао, не изјаву, ја изјаву нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања где су они ликвидирани, где су убијени Ракићи, на којој локацији?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не могу се сјетити те локације али мислим да је тај мени Јакшић упознао да су 11-12 сати поред војног пункта отишли негде у неку јаму и ту да су ликвидирани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате да ли су сви ти Ракићи тада побијени или је можда неко од њих побијен раније, касније?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да, чуо сам да су сви побијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су сви побијени?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Четверо, не петоро, пет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петоро?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да. Не тад у тој јами, прије да је ликвидирана мајка па после четворо њих заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли имате сазнања о томе ко је ликвидирао мајку како Ви кажете?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Та група али не знам ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, тако реците.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: По мом сазнању да је та група, не знам која група, ја не знам колко је њих било, да је Чедо био ту али не знам ко је пуцо и да ли је, све из изјаве овога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ни не инсистирам нити Вам инсинуирам на било који начин.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не из изјаве Чеде, не изјаве Чеде, него изјаве овога инспектора који је мене обавјестио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате на који начин је она убијена та жена, Ви кажете мајка?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Добро, прошло је доста времена али било ми је упечатљиво на који то начин, нормално да је дошла, саслушали су је, не знам ни ја, да је било ту изгледа и неког силовања и да су је запалили на крају запалили њу и кућу, ко, шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, да ли сте Ви имали сазнање у моменту када су они били лишени слободе, да ли је Вама речено?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не, и ту је грешка онога ко није то обавјестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Наранчић Радомир саслушан 11.01.2010. године он каже да Вас је известио да више нису у притвору у писменом извештају.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, то лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви уопште нисте имали сазнање да ли су они били у притвору и да више нису у притвору?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Никаких, чак ме сад, ако смијем рећи што сам чуо на ходнику, чак ме мало зачудила информација да кад је један од родбине оштећених тамо реко познам ли некога командира Сурлу, ја сам тог командира поставио тамо који је био инспектор у Задру, за командира и да је он чак долазио код Ракића и да се то знало и сад је мени чудно како тај командир који је професионални полицајац, Рашо није професионални полицајац, он је био грађанин који је у том моменту се поставио међу тим људима, формирали, било ту нешто и активних

полицајаца, активни није био, да би тамо бранили били, више су они били у некој функцији одбране и јавног реда и мира али све теже предмете кривичне то смо ми обрађивали. Међутим сад ми мало чудно зашто тај Јакшић није упознао командира станице милиције, а командир мене јер мене Јакшић није обавезан директно, ја сам тек у задњу командном ланцу, он је морао командира, а командир обавезно мене ако не може сам поднети, одлучити шта да ради, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само ми одговорите ово, Ви нисте имали сазнања да су та лица значи чланови породице Ракић да су били у притвору и да су пуштени из притвора?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не, само тад када је по изјави инспектора Јакшића да је он признао кад су били тад сам дознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наранчић је рекао да су сви детаљи о убиству вама познати.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ако вас интересира рећи ћу, шта је он рекао мени, ако вас интересира, да не би њега угрозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Мислим ја нисам у обавези, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је обавестио Наранчић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја нисам у обавези да рецимо извор информације дат, али ако вас занима ја вам могу рећи када сам дознао ту информацију и када сам подузео све радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Наранчић каже да су сви детаљи Вама познати, па нам испричајте од када су Вам познати детаљи и да ли Вам је он то саопштио, ко Вам је то пренео и како је то ишло?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ево сада ћу вам рећи. Е тачно, гледајте, ако Вас занима мало позадина како је била, нека политичка клима је била таква, то је било сукоби политички разних структура, ових, оних, војних, полицијских и међутим пошто је то трусно подручје односно гранично подручје је било најугроженије и можда је пала одбрана малтене на сачицу људи који су у првом моменту ту обучили се али међутим народ је изгледа био незадовољан шта део можда тих људи нешто ради, колко смо ми знали и председник Извршног већа тада Душан Вјештица се зове био је председник Извршног вјећа, он је сад тренутно адвокат замолио мене можемо ли ми заједно отићи на тај састанак у Теслинград да људима објаснимо да неће остати на цједилу итд, итд, не знам да ли Вас то интересира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, о ком периоду говорите?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Август, септембар?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: То је било први дан када је он, ја не знам сад ухапшен, кад је ухапшен Чедо, то је први дан, други дан, одмах ухапшен и међутим ми смо дошли и чим смо ми дошли на то да не кажем шта се шта се дешавало мени у Грачацу са мношћом и да је Вјештица организовао митинг криминалаца против мене да ме смени итд, итд, то вас не занима нећу ни сведочити, него ту сам ја сведок, друге ствари говорим али хоћу рећи која је политичка клима. Када смо ми дошли изгледа тамо нешто припремљено, добро није од тих људи, народ је био незадовољан, постројили се, ја и он стали на скуп, међутим ја сам био толико резигнирам то што су ти криминалци тражили од мене смјену, ја сам хтео проводити ред и закон али то је било у режији тог Вјештице, тако да чим смо ми почели разговарати с тим људима почеле су гранате падати јер је то можда 500 или километар од хрватских снага, могли су они и упасти јер сам ја био као начелник, овај председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако широко, молим вас.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Е сад, хоћу Вам рећи, дочарати како је то било, међутим када смо то завршили са људима, видео сам малтене неких негодовања да ли нешто полиција ради амо тамо, чуо сам јел, али пошто сам ја планирао држати састанак истовремено искористити са одељењем милиције дати неке задатке, видит о чему се то ради из прве руке, ја чим смо ушли у одељење милиције иако гранате падају, чују се тамо, био је и Чедо, био је и Рашо, међутим људи су чекали овако једна мала просторија пуна људи, значи те милиције и активне и специјалних и Рашо је искористио ситуацију и дрхти, видим тресе се, секретаре, начелнике, не знам да ли сам био тад или нисам тад секретар био, «начелнике молим вас морам нешто рећи» и видим окреће се и он ми је рекао вели «убијена је цијела породица, то је Чедо са људима неким својима учинио, јој, молим вас ако чује ја сам готов» и ја сам одма видео, нормално пошто сам искусан полицајац нисам ни одржао састанак, рекао сам пошто су таква и таква ситуација, јесте било опасно, може граната пасти, они знају где је станица, координате, нећемо држати састанак ту, Чедо обратио се Раши, Рашо и ти Чедо сутра код мене у десет сати да сте дошли у канцеларију, значи ја сам лично одржао састанак, одмах наредио, е то је прва информација о томе

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ћу Вас зауставити. Наранчић Радомир 12.01.2007. године код истражног судије у Сомбору каже «пошто је претпоставио да је породица Ракић лишена живота пријавио је начелнику у Грачацу Драгичевић Марку и сутрадан су Марко и командир полиције у Грачацу Жарко Војиновић дошли у Теслинград, позвали њега и Чеду да иду у Грачац и тамо су били ухапшени» јесте Ви долазили у Теслинград?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Одговорно тврдим да то није тачно, тачно је следеће да смо, и командир је ишао са мном и председник Извршног већа да смо одржали тамо састанак требало је одредити милицију и то је митингом и тада сам ја добио усмену информацију од Раше и ја сам одмах нормално кад сам дошао у Грачац обавјестио моје шта треба чинити јер ћу их лишити слободе, односно не лишити слободе ако је то тачно лишиће се слободе, али морамо прво обавити с њима информативни разговор на најбезболнији начин, могао сам ја и да је то било сто посто тачно послати сто људи, а изгинуло би можда триста људи, не знам ни ја, мислим то су људи били храбри, храбрији хиљаду пута него ови моји полицајци. Имао сам ја, односно то су све моји били људи али били су и ови у специјалној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су то све ваши, која је то специјална јединица још била у Теслинграду?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Гледајте, била је само специјална јединица Одељења милиције Теслинград, а припадала Станици јавне безбедности по формацији Грачац, била је специјална јединица у Грачацу која је везана за станицу Јавне безбедности само у месту Грачац где је општина, а ово је била једно мала мјесна заједница тако је све, да вам објасним структура ако вас интересира, свака мјесна заједница малтене имала је једну јединицу специјалну која је била на обуци, која је била ударна јединица да брани становништво од хрватских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим вас, само за Теслинград.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Значи сви смо. У Теслинград, значи у Теслинград била је стационирана та једна јединица не знам ни ја сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сад да се вратимо на полицијску станицу у Теслинграду. Када је дошло до оснивања те полиције и у септембру, октобру месецу колико је било полицајаца да кажемо у тој полицијској станици?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Вјерујте ми ја сад не знам тачан податак када је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно не тачно податке али приближно?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Мислим да су то почетком негде трећег, четвртог месеца 1991. године када се дошло на нивоу политичког врха одлука да би требало у свакој малтене мјесној заједници, ту није била прије полицијска, основати једну милицијску станицу, полицијску односно милицијска се тад звала, од одређеног броја припадника људи, стављати за командире милиције човека који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим вас полако, а од којих људи се формирала полиција?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: То сам хтио рећи, да се не води строго стручност него да се води рачуна када се поставља командир милиције да ужива тај углед међу народом а и да је мало храбар и да је храбар, јер нама се тражило храбрости тако да ће и он запети ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, како сте Ви тражили те људе? Јесу ли се људи сами јављали, пошто углавном је био резервни састав полиције је ли тако?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не, ми нисмо бирали људе него међутим, ми смо прво нашли од председника мјесне заједнице нисмо ми могли то сами одредити јер то је све више политика се водила, међутим мени дође имамо уњ вјерујемо, вјерујете у њега, добро, стојите ви иза њега, он зна, ја не знам, ја сам први пут видео, поставићемо га, е сада је он био дужан тај кога смо поставили као иницијалну капислу да оснује то одељење да ми предложи људе али да стоји иза тих људи и у случају ако би ми ако би се неко жалио на тога, било је да се жалио онда ја позовем, чекај кога си ми предложио, значи ми нисмо имали увид, а нисмо могли имати пропратне провере за свакога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је поставио командира?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Командира Рашу сам поставио нормално ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, а заменика?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Заменика не ја, него по функцији, по политичкој одлуци односно одлуци Министарства унутрашњих послова договор је био да би ставили те јединице под контролу, јер су нам почеле вршљати јер су они ваљда били прије прво Државна безбедност јер су они били на обуци капетан Драган их обучавао, послати су у та мјеста као елитне јединице да их Државна безбедност контролише. Међутим, видели смо да шарају вамо-тамо има неких кривичних дела, крађа, богова врагова, не код те јединице него било која, не само где сам ја био начелник и то и других дјелова и онда је донешена одлука да пошто су ти људи храбри међу њима можда није ниједан активни полицајац, они су први који су се за оружје јавили тамо да обучавају се и иду на ратиште. Међутим да би их ставили под неку контролу ипак институционалну, да ти командири који су постављени у Книну од капетана Драгана се наметнули својом способношћу не знам ни ја с чим, вјештином тамо или ратовањем или не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да буду они истовремено заменици командира, то је значи не да сам ја поставио Чеду него је тако наредба сви ти командири, он се тад наша као командир одељења милиције, да је не

знам ни ја који био би заменик командира тог одељења милиције, значи нисам га ја поставио него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чедо Будисављевић каже да сте му Ви рекли да он буде заменик командира.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да, ја сам му рекао да је он тада заменик зато што је то, ја преносим наређење више команде а то је министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Тако да ово не код мене него било свагде, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми какво је правило било у то време, значи говоримо септембар, октобар, новембар 1991. године, да ли је било правило лица која се приведу и која се задрже у притвору да се издаје неко решење, да ви будете обавештени о томе, да ли је уопште постојало неко правило, да ли сте се држали правила?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Нема ту правила, закона се мора придржавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да Вас питам.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Командира не оправдава, чим је он прихватио ми смо знали да он не зна прописе али смо имали човека који је ту био и мислим инспектор који је наређено Раши да све преко њега који зна прописе и законе с њим сарађује, не да му директно командује јер он има линију, да вам кажем линија командовања привредног криминала или криминала, овај линије не треба одговарати командиру милиције него одговара линији стручности, ево командир милиције за јавну безбедност инспектор итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви уопште контролисали те извештаје, да ли је уопште било евидентирано лица која су.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Сваких седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим вас, не можемо у исто време. Значи да ли сте Ви контролисали извештаје који су сачињавали полицајци у Теслинграду типа приведено лице то и то, задржано у притвору, да ли је решење било издато, да ли су постојале потврде о одузетим стварима, да ли је то све функционисало?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Јасно ми је, па мислим не знам да ли је функционисало, међутим то је обавезно морало ићи, зна се тачно ком командир да извештај. Командир у Теслинграду он је с тим упознат, морао је обавештавати командира станице милиције која је подручна, надлежна за цијело подручје, било је широко то подручје, а командир милиције ако не може сам одлучити ако је нешто ризикантно не мора он преузети одговорност онда скида са себе одговорност, не могу ја знати о свакоме и

нити сам дужан, ја само по линији политичкој, то је више личи и стручан и политичког начелници су постављени политичка лица али ја сам баш дошао као стручно лице, значи где су већи предмети, они су мене, ја сам тражио, ја сам наредио да ти сви начелници, командири мене упознају да ја дам инструкције било тамо хоће-неће урадити се нешто, али код мене то није могло проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, да ли пошто сте чули да се десило то што се десило са породицом Ракић, да ли сте Ви тражили да видите да ипак видите да ли постоји евидентирано када су они притворени, колико су задржани били у притвору, да сте Ви предузели неке оперативне мере да би дошли до сазнања шта се десило?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Све је то наређено Јакшић Милану када је он мене известио да се то тако десило да све подузме радње које по закону мора учинити, то је тај Јакшић Милан и да мене извести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли подузео те радње, је ли предузео радње?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Он је мене упознао да је све урађено, да је утврђено чињенично ко је шта урадио и нормално да оптужени може бити испоручен заједно са кривичном пријавом у истражни затвор у Книн што је и учињено, што ја немам времена нити је моја дужност, има сад надлежна виша стручност да ја гледам сваки предмет, значи он мене само тражи то је урађено секретару да или не, значи могло је бити начелнику да сам ја рекао не, пустите их, могло је бити, значи ја кршим правила, то не би требао послушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми сад ово у полицијској станици које структуре су све биле? Је ли ту била искључиво полиција или су били припадници територијалне одбране, питам Вас за полицијску станицу у Теслинграду?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су формације биле лоциране у полицијској станици?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Е овако, договор је био, не, у полицијској станици су морали бити само лоцирани припадници станице јавне безбедности Грачац, а то је и активна и специјалне јединице, они су имали право на коришћење. Међутим договор је био пошто нема притворских јединица, договор је био да ми некада војсци уступимо и територијалној одбрани притворске јединице јер нису они имали. Значи само услуга да им дадемо те наше просторије, добро они су нашли не знам ни ја кућу, док смо ми у Грачацу је била станица и прије имали притвор где смо давали територијалној одбрани, војсци, кад они војни обвезник притворе им давали просторију, тај је био договор на нивоу да тако само испоручимо, ништа, никакве друге помоћи, они су имали своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато у фабрици «Марко Орешковић» да ли је била смештена нека јединица?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за имена Рамбо, Зоља, Чучо? Да ли Вам значе ти надимци нешто?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не значе?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи име Зоран Бедековић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, толико.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Било је ту неких имена не знам ни ја, нарочито ови добровољаца који су долазили неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

АДВ.ГОРАН ЋОРЂЕВИЋ: Адвокат Ћорђевић. Пошто нисмо били прецизни односно сведок није био прецизан у одговору. Да ли је био присутан саслушању Чедо Будисављевића у полицијској станици?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ко дал је био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не, ниједног тренутка.

АДВ.ГОРАН ЋОРЂЕВИЋ: Нисте били присутни. Добро. Приликом упознавања од Ваших подређених од којих сте добијали информације ето и у том случају породице Ракић, да ли сте имали сазнање да је Богуновић, да је Милан Богуновић учествовао у томе?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Слушајте, наведена су тамо имена, не у изјави. Ја нисам ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не изјаву, него да ли сте Ви чули? Ко Вам је, да ли Вама је неко рекао?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не, не. То ми је једно, Богуновић ми је то познато, зато што се једном са мном срео, зато сам запамтио Богуна, име не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ви знате Богуновића, ја сам Вас разумела да само Чеду знате. Јел знате Богуновића?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не познам ниједног него Чеду. Али сам се сјетио Богуновић, не знам име, да је било да је из Попине. То само, он је мени реко имена, али ја сам само запамтио Богуновић зато што је једна

Богуновић Бранка са мношћом ишла у средњу школу, зато сам се сетио тог презимена. Иначе, лично не знам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Кад су Вас информисали Ваши, шта су, да ли су они помињали и Богуновића као неког ко је учествовао у томе злочину?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Они су мене информисали да је Чедо и навели су ми имена, ја се не сећам тих имена, да се сећам ја би реко, само сам случајно запамтио Богуновић не знам име, зато што је та једна са мношћом ишла у школу.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте ли Ви поднели кривичну пријаву против Чедо Будисављевића?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не подносим ја кривичну пријаву, подноси инспектор за привредни криминал пријаву, коју он потписује и ја потписујем, верујући њему. Он одговара.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А Ви потписујете јел тако? Ви потписујете?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Он одговара за стручност те пријаве.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли се сећате приликом подношења те кривичне пријаве да ли сте Богуновића означили као учесника у том догађају или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се, не мојте сад. Не сећа се.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Господине молим Вас.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Пре лишавања слободе Чедо Будисављевића и Наранчића, да ли је пошто он каже били су популарни у народу, да су они морали да их позову на састанак у Грачац па су тек ту хапшени. Да ли су пре тога хапшени? Да ли је он обавио разговор са Наранчићем и са Чедом истовремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ту је створена једна тактика да би заштитили, ја се опет ограђујем, то може бит опасност за овога Наранчића. Ми смо, пошто сам ја искусан полицајац, сви смо полицајци јер радимо у неким већим полицијским станицама и тако даље, искуство сматра, не знам могу Вам дочарати и да Вам дочарам, немојте Ви ако нисте били на том месту. Ту је претила опасност за сваког и сада изложити њих двојицу испитивати их заједно. Међутим, ми смо одма, мислим одма, нисмо ми тврдили да је то учинио Чедо. Међутим, ми доносимо тактику, један начин испитивања исто као суд има нека процедура, тако има процедура, ми смо једноставно заштитили и пропагирали, односно дали информацију да је ухапшен и Наранчић, овај Командија.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Уз сво уважавање, није то моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас, полако.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Уз сво уважавање, није то моје питање. Моје питање је када су Наранчић и Чеда Будисављевић, Ви сте их позвали на састанак. Они су дошли код Вас, да ли сте Ви у том првом вербалном контакту са њима предочили њима шта им се, шта сте чули, шта се десило и тако даље.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја сам прво позвао, ја лично Наранчића поново да му објасним. Прво њега и кад ми је он у детаље, кад ми је неке ствари испричао и он се сав тресао, бојао за свој живот. Он боље познаје њих, не знам ни ја. Ја сам онда позвао господина Чеду и нормално, пошто је он војник дисциплинован, иако сам ја био спреман све, знам да је он мене уважавао, то знам. Чак ми је пружио и неку моралну подршку ако треба његова јединица да дође да бранимо станице од тих криминалаца, што сам ја одбио али сам му се захвалио. Ако треба, реко не, не, извешћемо ми то сами и нормално сам реко, сад се не сећам, да сам реко Чедо мораш дати изјаву, не знам дал сам му реко сад се не сећам стварно да одложи оружје, јер сам њега једино пушто и још неке моје сараднике са оружјем, наоружан до зуба и тако даље и тако даље, пошто сам ја стварно кад сам прихватио то мјесто, не да се ја хвалим, био неустрашив, нит сам се плашио никог ни бога, ни врага, а не Чедо који је мој сарадник, мислим припадник тих јединица, био га глас доброга борца, ратника, па шта се то десило, дал се десило ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви тако опширно, само одговорите конкретно на питање.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Значи, прво сам разговарао са Наранчићем, па после са њим укратко не о том дјелу, нисам ништа спомињао.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Након тога, јел сте одмах послали Чеду да да изјаву код овог Јакшића?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Да, позвао сам Јакшића да проверим да ли је Јакшић или не знам ко, био одговаран мени за стручност обраду предмета. Значи, инспектор шеф за криминал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само на питање, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У том периоду, значи то је малтене неки почетак рата. Колико сте поднели кривичних пријава за убиства или за ратни злочин који сте Ви потписали као начелник станице, колико укупно сте кривичних пријава поднели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је небитно, зашто је битно колико је кривичних пријава поднео?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Зато што каже судија да се не сећа, да ли је било много или мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се, ми имамо кривичну пријаву ову управо сад што сте говорили о томе, потпис постоји али нећемо сада све кривичне пријаве да питамо сведока колико кривичних пријава. Па како може да зна колико.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Да ли је било у то време доста таквих злочина такве врсте као што је био случај са породицом Ракић? Или је то био неки изузетак?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Па не знам дал је прије или после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Теслинград, јел било? То је један од ретко тако случајева како сам ја разумела.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, да будем кратак, не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не? И само да поставим питање. Да ли се сећате да ли сте поднели кривичну пријаву против Милана Богуновића за дело у вези са породицом Ракић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, рекао је одмах.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У реду, у реду. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање? Немате питања?

Изволите.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Поздрављам те начелниче, додуше бивши, тако да, и захвљујем се на добром опису мојих карактерних особина, хвала што кажеш да сам те уважавао, уважавам те и дан данас, то се ништа није променило без обзира на ове све околности. Даље, има ту неких малих разлика у изјавама видиш и сам и Рашо и нешто говорио, премда је те Рашо изјестио о томе, али има неких изјава контрадикторних и он говори да си ти знао о оном, истина је да је Сурла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете истина, него питање молим Вас.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Питање је, питање је, шта је Сурла био у станици јавне безбедности Грачац? Командир или инспектор? Заборавио сам.Сурла.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја ћу се одма оградити, ја могу рећ ал не знам тачно датуме. Сурла је био при војсци прво, међутим, пошто је он стручно лице радио је у Задру као инспектор, молили су да га примим, јер нема стручних кадрова, требало је али нисмо га одма смјели ради других бораца примити, јер су касно напустили Задар и тако даље, они су најзадњи примили и онда сам ја њему наредио кад сам га примио из војске у станицу, да као стручно лице.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Извињавам се можемо краће само?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Инспектор реко да иде у Теслинград за командира милиције, да му тамо одговара, не знам тачно период.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли тај значи Тесла послат из станице јавне безбедности овлашћено лице код нас полицајаца који нисмо знали то ништа радити.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Сурла.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Сурла, је ли послат?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Јесте, јесте, послат је за командира.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам с тим истом Сурлом разговарао више пута и упознао га са Ракићима, и упознао га због чега се сумњичим и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање које је?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Питање да ли је Вас, на ти можемо? Да ли је тебе начелнице, да ли је тебе Марко упознао, Сурла, са тим сазнањима?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Е то је оно што сам ја малопре изненадио се да прича колко сам чуо родбина оштећеног, да је Сурла њима долазио у кућу, амо-тамо и сад мени па сам поставио питање, па то ме интересира како то.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја не желим опширно тако.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не значи. Не, није ме известио. То ми сад мало чудно што је то Сурла.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: : Моје питање, није те известио о томе.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: То ми сад мало чудно што је то Сурла.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам известио Сурлу о свему томе, Сурла ми је одговорио да ће он да обавести станицу јавне безбедности конкретно тебе. Значи, прихваћам да те није обавестио. Следеће моје је био разговор са Сурлом одмах после тога наравно, исти је тренутак, ја о свему обавештавам државну безбедност Книн односно Дулета Орловића. Нисам требао да објашњавам због чега, знао је због чега. Пита, једно моје питање. Друго моје питање да ли си упознат да је на почетку саме обуке у Голубићу книнском код капетана Драгана и пре долазио Јовица Станишић и Френки Симатовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, ма небитно је за овај конкретан случај уопште није битно, дал је долазио Јовица зашто?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Битно је за овај случај због Државне безбедности. Јовица је био тад начелник ресора Државне безбедности читаве Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли од кога сте Ви добијали наредбе.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Хоћу да повежем себе са државном безбедности.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Можда је интересантно, он је мене у једном тренутку сећам се још док није дошло до њихових, док се нису

инфилтрирали у станицу милиције да пита начелниче дал ја од данас, тог се сећам добро, одговарам Вама ил одговарам државној безбедности? Ја сам до сад све полагао, тог се сећам добро, полажем све рачуне Државној безбедности. Ја се извињавам још једном. Он је стварно у тој изјави, не он, не знам дал је он, мене Јакшић тај известио да је он, не знам ја мислим да јесте интересно, да је он кад је одлучио да пусти ту контактирао Државну безбедност и он навео, ја се не сећам, да су му рекли метак у потиљак, то је изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, па ако је он био заменик командира полицијске станице, коме онда он одговара?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Чујте, дал се то десило можда кад је он био под државном безбедности, ја не знам. Али он је мене стварно питао, ја се сећам. Начелниче да ли ја од данас морам полагати рачуне и државној, реко ником, неко полажеш рачуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драгићевићу молим Вас, само ми прецизно одговорите. Ако је био заменик командира полицијске станице, па јел могао паралелно да одговара и командиру и Вама као начелнику и начелнику територијалне одбране и начелнику ДБ-а?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Ја се извињавам председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте све трпати, ипак је то све одвојено.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЋЕВИЋ: Не, не трпам ја него Ви можда не пратите мене, па нисте ме добро разумели. Ја кажем, ја не улазим и не знам кад је учињено то дело кад је учињено, дал је учињено кад је он био формално и правно под државном безбедности. Значи, одговарао је само државној безбедности, а онога тренутка кад је он потпао, да ли је то дело учињено прије него што је потпао под станицу јавне безбедности, кад је потпао станици јавне безбедности он не сме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда да се то десило кад је био заменик командира полицијске станице?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не знам, ја не знам тачно кад је то било, ја се сећам кад је мене обавестио тај известилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате да је то било у време када је Чеда био заменик командира полицијске станице.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не знам, о томе не знам јер је овај мени рекао колико се ја сећам да је то прије 5, 6 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако опширно. Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Било је тачно у то време кад сам ја постављен, наравно не својом вољом, речено је ти си заменик, ја нисам, мислим да није било ни писаног трага, је ли тако?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не, не, мислим да није.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У једној изјави твојој то објашњаваш да вероватно није било тих писаних трагова, усмено се све говорило и ја сам добио усмено наређење и зато је тако успело. Даље, желим да питам једну ствар, није 13, 14 страна руком писано у Грачацу, у станици Јавне безбедности, значи власторучно, била је 21 прецизности ради. Друга ствар на питање истражног судије где је та изјава завршила, ти си одговорио да ту изјаву ниси никоме ни дао, а да је вероватно, на питање истражног судије да ли је неко ургирао у вези мене и мог случаја из Државне безбедности, алудирајући вјероватно Дулета Орловића или неке људе који су запослени радници били тамо у Државној, ти си одговорио да је долазио Мићо Брујић. Је ли тако? И да се интересирао у вези тог случаја и да је тражио те папире?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Тако је и снимио га колико.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, тако је и да ти се учинило и да је постојала основана сумња с твоје стране да ти се учинило да је дворски играч или народски речено шпијун?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: После се то доказало.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шпијун, је ли тако?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Пошто је наредио моју ликвидацију.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли то значи двоструки играч, агент, шпијун? Да ли то значи да је он откривен на време да би он био процесуиран и вероватно стрељан, говорим за рат, не за садашње време, за рат говорим да или не?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не знам колико се интересирао с тим Мића Грујић, тај Мића Грујић је био ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би био стрељан као шпијун? Ја колико сам разумела Ви сте поштовали закон молим Вас.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не би био стрељан од јавне безбедности, суда, од правосудних органа али би био стрељан и што било учињено да нисмо ми похапсили, односно ја сам наређивао, од наређења Марко похапси те који су његови лични јер су њега сарадници ухапсили Мићу Грујића није био његов припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како сте онда поштовали закон ако би био стрељан, стварно ми то није јасно?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Молим Вас, не знам да ли знате структуру. Јавна безбедност нема ама баш никаквих ингеренција према државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро било ко да је било која структура ваљда се поштује закон?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Али кад смо ми дознали да је Мићо ухапшен без обзира нисмо знали шта је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, небитна је структура уопште, ако се поштује закон, закон је за све структуре.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Тачно је и ми смо поштовали и ухапсили те који су њега и спасили наш живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питање је да ли у је у рату постојао ратни преки суд, лојални који одлучује без обзира на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, одбија се такво питање молим Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знаш где је завршила моја изјава руком писана у Грачацу, јел није завршила на суду код истражног судије Ђуре Павлице или Бранка Штулића, не знам, мислим да је био Ђуро Павлица, није тамо завршила, нема је нигде у списима а то говорим из разлога тога што моја руком писана изјава у Сомбору кад сам ухапшен па након 15, 20 дана кад сам писао је завршила у Сомбору на суду у Апелацији у Новом Саду и ту је код судија код председнице госпође Винке Берахе, ту је налази се ја имам копију, значи ту је завршила где је завршила, она тамо није завршила, није завршила по мени из разлога тога што сам ја описао на 21 страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад, не разумем, држимо сведока да Ви сад елаборирате Ваше изјаве, немојте молим Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Упростићу питање. Да ли знаш где је завршила изјава пошто није на суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, не зна он то.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Небитно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У тој изјави сам ја све описао и рад за Државну и све.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Мићо Грујић је тражио, ако нешто треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на питање.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Мићо је тражио изјаву али му ја нисам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имам наравно. Поменуо си да је у оно време, оно време је било сулудо, слажемо се обадвојица, сулудо је било, ја сам тешко успео да објасним, не знам да ли сам и успео да објасним судијама и овде присутним људима како је то било, да ли је била могућност дуплог командовања, да вероватно, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисам чула питање?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је била могућност дуплог командовања, дуплих команди, дуплих извршења, да ли је то постојала могућност да или не?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: То зависи од онога ко ми издаје наређење колико зна правила понашања у полицији.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Да ли то зависи од тога да ли је неко радио за државну безбедност или не по твом мишљењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште неразумљиво питање, да ли то значи да је неко радио у државној безбедности. Да ли то значи шта?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли то значи по њему, да ли то значи, конкретно питање да ли то значи да сам ја могао да радим за државну безбедност да заобиђем тебе?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Могло је, таквих има случајева колико год хоћете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могло је, је ли тако?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Како да не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је та државна безбедност словила за нешто више изнад полиције? Да ли војна обавештајна служба је више од војске?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Изгледа више зато што су били опаснији и имали су методе које нису примерене ниједном друштву.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте, слажем се ако алудираш на ЈСО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас тако него поставите питање, стално коментаришете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам јуче, извињавам се, да нисам правник нажалост. Даље питање моје упућено је начелнику мом драгом Драгичевић Марку. Изјавио си да затворске, притворске, просторије полиције су даване на уступак, значи уступане су и припадницима војске за затварање, односно притварање притворених лица, значи ту се налазила, да ли самим тим значи да су могли, значи ти припадници војних обавештајних, контраобавештајних служби или неки иследници из војних структура да изводе исто кад су хтели из затвора по свом нахођењу?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Услед дејства ако нема контроле, зато одговара командир милиције.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам ја био заменик или командир милиције?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Био си заменик.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли би ја требао да будем подређен у том случају командиру Наранчић Радомиру?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Реците ми молим Вас да ли сте Ви уопште чули везано за породицу Ракић да је неком приликом од њих одузета радио станица и неки план јављања?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не. Можда кад ме је Раша, ја се сад извињавам, можда је мене Раша у дрхтању обавестио, мени је било хитно да предузем мере и радње што пре да се види то чим сам дознао увече у 5, 6 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате сазнања да је узета нека радио станица?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: А што се то нешто причало, причало се, то се после ширило, рекла-казала, ја нећу да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једном молим Вас, реците ми да ли знате ко је Рендулић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рендулић Петар ко је?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не Рандулић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник зенга?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант борбених активности?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не, не, можда алудирате јер се причало оно што сам рекао, извињавам се да овако кажем, јер се причало да је брат рођени командант зборног подручја те жене, мајке од тих, причало се, да ли је то тај, није тај, не знам нити име ни презиме, то се причало да је то био алиби зато, односно да се преноси информација зато што је брат рођени командант хрватских снага као тешки усташа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви то чули?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: То сам чуо када се све то завршило да је то један био од разлога зашто су они били хапшени, сумњало се у то њихово родољубство, у то што они дају информације, баш због тога што су имали тамо то.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли зна где су сад Дробац Дане и Милан Јакшић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Молим?

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли знате где су Дробац Дане и Милан Јакшић?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Било је два, три Милана Јакшића, Дробац Дане знам био је мало склон алкохолу и лечили су га од алкохола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам је битно да ли зна где је Милан Јакшић, па да ли Ви знате ко ће сутра бити испитан?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Милан Јакшић, како се пропитивало ако је то тај што је био шеф криминала привредног и класичног и све то, знам да ради на грађевинама, негде је имао кућу мислим, не знам, причало се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас у то време септембар, октобар 1991. године да ли се примала плата, да ли је полиција примила плату?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Ако је примала мислим да јесте, али примала је 3 марке колико знам сви од чистачице до начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули да је то било јако добро плаћено?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Не, не тад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније било?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Није јако добро, послвије је била плата, добро то је суд, добијали смо плату као милиционер у Србији јер је Србија то финансира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, то је касније било?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Тек када је формирана влада можда пети, шести месец 1992. године, али почетком нисмо имали никакву плату 3, 4 месеца живело се од донатора, не знам ни ја, онда 3 марке смо имали плату добро се сећам, од чистачице до начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Нисте завршили? Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питање моје је да ли ја кад сам постављен тамо не својевољно али постављен сам за заменика командира станице милиције Теслинград, односно одељења, јесам ли имао неку плату, јер ако сам имао да ли је то била нека плата минимална за кутију цигарета или је то била нека плата, пошто сам ја изјавио да нисам имао никакву плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити шта сте Ви изјавили, поставили сте питање па ћемо после да кажемо шта сте Ви изјавили.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Извињавам се, ја знам да су то биле минималне плате и сви су припадници били и то ћемо видети са платног списка да би требало из Книна паре, а то су биле тада минималне плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада можете да предочите, а Ви сте рекли да нисте примали плату?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да. Извињавам се свима вама, ја сам изјавио да нисам плату.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Нисам ни ја.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да не би било какве забуне, и ако сам примао, то је било нешто значи.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Да, минимално је то било у почетку, после је било, боже мој, није за неке прилике али, у почетку је било али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: У почетку није, али после је било.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Има још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја изгледа једини патим од губитка мало, не могу да се сетим, хтео сам још нешто да питам начелника, али стварно не могу да се сетим. Ништа, начелниче захваљујем се, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све, господине Драгичевићу, можете ићи.

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, трошкове доласка нисмо. Ви долазите из Обреновца, да ли тражите трошкове?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Ја молим да више не долазим, јер ја се бавим таквим послом да идем на пијацу радити за живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вам рећи, најскупља карта у оба правца, по извештају наше Службе за помоћ и подршку сведоцима је 440,00 динара. Да ли то подмирује Ваше трошкове, пут Обреновац-Београд?

СВЕДОК МАРКО ДРАГИЧЕВИЋ: Какве трошкове, губимо ја и жена, и ја и жена ујутру седамо, ја се извињавам, у камион на пијацу и истоварамо, као највећи бедник на пијаци, ја сам данас изгубио седам, осам, десет хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то нама доставите доказ колико сте изгубили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку Драгичевић Марку износ од 440,00 динара на име путне карте од Обреновца до Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете ићи. Зовите молим вас сведока Мишчевић Драгана.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Мишчевићу. Хоћете ми рећи Ваше личне податке? Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Драган Мишчевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте рођени и када сте рођени?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: 17.12.1965. године у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Зорана Ћинђића 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте по занимању?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Металоглодач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позван у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. По закону требало би да положите заклетву, па Вас молим да прочитате овај текст заклетве.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ово овде? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате сигурно поводом ког догађаја ст позвани.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, септембра, октобра 1991. године, где сте се Ви налазили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: У Теслинграду доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Теслинграду?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да сам био негде дан, два горе, доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили у Теслинграду? Јесте били у полицији, где сте били?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Доле, војник сам био цело време сам војник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник? Када кажете војник, шта то подразумевате, јесте припадник територијалне одбране, војске, које војске сте били припадник?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Е сада је то, када смо ми постали као званично Војска Српске Крајине, били смо ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, то је касније, ово је сада период о коме ми говоримо, то је САО Крајина.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: САО Крајина, па шта смо ми били, ја сам исто био доле у Голубићу код онога команданта Драгана као полиција. Када смо се вратили доле, па био сам и војник полицајац, шта сам био, не знам ни сам шта сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је то исто, и војник и полицајац?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Па ја не знам, углавном носио сам пушку и ишао сам тамо на оне положаје и на Кецу том нашем, чувеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били у Теслинграду онда лоцирани?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Где год је било потребно, углавном у то прво време сам био у том Кецу као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у полицијску станицу?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Па ишао сам када ми запали муницијма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је давао задатке, ко вам је давао шта треба да радите?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Није ту било задатака одређених, да ми је неко рекао, иди код оне зграде и пуцај, немам појма. Пуцају они на нас, пуцамо ми на њих, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато нешто везано за страдање породице Ракић?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Лично, мало сам наглув, лично не, не знам, тек после по интернету што сам читао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су они били лишени слободе у неком периоду?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: После сам исто то чуо, иначе ништа конкретно ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада ништа нисте чули?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овако, да ли познајете Будисављевић Чеду?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, ишли заједно у школу, радили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић Чедо каже да сте Ви привели Ракић Манета и Ракић Милована заједно са Плећаш Слободаном?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не, могу рећи да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није истина?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у добрим односима са Будисављевић Чедом, јесте у завади некој или?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не, у завади не, где је Плећаш да он потврди или оповргне ово моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали где је кућа Ракићева у Теслинграду?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: У Теслинграду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Поред кафића су имали кућу, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, где су живели у том периоду?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Кула горе, онај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, где је становала Луција у то време?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку викендицу да су живели, да нису живели баш у својој кући у Теслинграду него ван Теслинграда?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не, нисам се бавио тим пошто сам, кажем Вам, био у том Кецу, углавном на Кецу, постављао минска поља или шта знам шта сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вама био непосредно надређен ту?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ја не знам да сам имао икога надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како војник а нема никога надређеног?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, то је чудно, непосредно надређени, Мицика је био као командант територијалне одбране те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Али никада ми он, на пример, није дао наређење, иди одради ово или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић Чеда каже да 26.11.1991. године, када је био саслушан код Окружног суда у Книну, да је Мирић Милан

командант ТО наредио да се породица Ракић приведе и да сте Ви извршили тај задатак на тај начин што су, рекла сам Вам ко је био приведен у то време и да је Малиновић Мирко привео Ракић Радмилу и Ракић Драгана. Вама то ништа није познато?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да сам ја привео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сте Ви ове?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ставите ме на детектор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате уопште да су Ракићи, неко од породице Ракић био приведен у станицу милиције или већ у тај затвор тамо, притвор, шта је?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Кажем Вам у том тренутку тада, та дешавања не, тек после из извештавања и слушања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли осим овог што сте поменули исчитавања интернета и тако даље, да ли сте у време док сте тамо боравили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Е то, не, не, то је изнад насеља горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тада када сте били у то време тамо, јел, да ли сте тада чули шта се са тим Ракићима десило и да ли се ишта десило са њима, да су убијени, да су побијени?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: У том тренутку, не могу се сетити, не знам, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте први пут сазнали да су они убијени? Да, ликвидирани?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: По причама тамо, након неких пар месеци, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По причама?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: У насељу, не могу Вам ништа конкретно, не знам, не могу се сетити да ми је рекао Пера Перић или, убијени су Ракићи стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули из тих прича зашто су убијени?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули ко их је убио?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: После се причало да су оптужени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који, поименце да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: По именице да је неко убио, не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не могу рећи то, да ми је неко рекао, убио је Пера Перић, или, не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вас одређивао да идете на тог Кеца?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Ви идете на ту стражу или већ шта је то, шта је то Кеџ?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Био сам на тој стражи 24 сата дневно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте стајали 24 сата дневно?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, идем преко дана кући да једем и да допуним муницију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дана?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Месецима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки дан?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Сваки дан, четири године. Не знам, сада је то мало чудно, али тај наш Кеџ, то је буквално улица, пруга и преко је непријатељ, тако да смо ми нон-стоп смо ми на њих, они на нас пуцали. Нема ту класично, идем ја сада стража, па у Грачацу, у Книну па идем петнаест дана кући, нема, ја сам нон-стоп ту, не ја него сви ми, отац мој, 1936. годиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, шта знате о Чеди Будисављевићу, шта је он радио у то време?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Командир полиције, заменик командира полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли је он, осим тога што је био заменик или командир станице милиције, још нешто радио? Да ли је био у контакту са, хајде сада да Вас не наводим, неким споља или већ, Книном, Грачацом, станицом милиције у Грачацу, станицом милиције у Книну, да ли знате нешто око тога?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да ли је био у контакту са неким?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, са Државном безбедности или тако?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То не знате?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам добро схватио да сте Ви исто били у Голубићу на тој обуци?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По повратку са Голубића где сте лоцирани?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: У насељу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли били део неке специјалне јединице, посебне јединице?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ми смо доле ишли као специјална јединица, доле се обучавали као специјална јединица, што да ли се за 20 дана може направити специјалац или не може није битно, ја конкретно за

себе кажем да сам отишао у Голубић да би добио пушку јер своју, не знам сад опет то је дуга прича, пре самог тог рата сви смо заједно радили, живели и Хрвати, мало је Муслимана било и Срби, сви ишли у МУП тамо не знам, што какви ликови и они су добили оружје и онда кад се нама пружила прилика ја сам отишао у Голубић и од тих 20 дана донео аутоматску пушку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо да покушамо одредити време кад сте били у Голубићу?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Е то се сад стварно не сећам, то ја мислим да је негде био пети, шести, седми месец.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли били у исто време у Голубићу кад и Чедо Будисављевић?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Заједно отишли, заједно се вратили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи тај Кеџ шта је то, где је то?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Кад се излази из нашег насеља па иде једна главна улица, прелази се пруга и тамо је Стари Осик.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У чијој кући?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ма нигде, то је ливада, ту су зграде, ми смо ставили неке челичне плоче, сакривамо се иза дрвећа, ископали смо неке ровове, није то стриктно одређена једна тачка Кеџ, не знам цео један потез испред тих наших зграда према непријатељским снагама.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је било смештено тамо прекопута кафића?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Исто стража наша.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како се то звало?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не сећам се.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не сећате се? Је ли тај локалитет који сам сад поменуо прекопута кафића близу куће Ракића?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Био је кафић и они су имали кућу поред кафића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одмах поред кафића?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Поред, да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми у току септембра и октобра 1991. године, односно хајде да кажемо август, септембар, октобар, да ли ви изводите неке оружане акције осим тога што са Кеџа отварате ватру према тамо Градини, како се оно зове и оружане акције?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Оружане акције?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Па добро ту је и Кеџ, идемо лево, десно по целом насељу где год оно као заштита.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли прелазите на другу страну?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ма не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Знамо доћи пришуњати се по ноћи до пруге као оно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте икад ишли у претрес било које куће породице Ракић?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још питања? Да ли имате Ви? Оптужени Будисављевић Чедо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Поздрављам те Мишчевићу. Каћеш слабије чујеш?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Од мене.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Желим да суд ако могу да обавестим о нечему о овој особи, то је један од најбољих бораца тамо и све то што је рекао то је рекао потпуно тачно. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, хоћете ли прокоментарисати ово што сте Ви рекли да је он ухапсио Манета и Милована?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, али пре тога да га питам нешто. Кад смо ушли у Голубић и кад смо завршили ту обуку, јесмо ли добили оружје и униформе?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шарене?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли икако било везе да ћемо ми радити неке полицијске послове, да ћемо бити нека полиција или нешто?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Браво. Јесмо ли били само борци?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, ја сам био борац и сви, да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам и ја тамо?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Јеси.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно. Да ли смо тад приликом повратка из Голубића дошли на Лички Осик?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Са оружјем и униформом?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесмо ли оставили у станове оружје и униформе?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да па смо онда ишли.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисмо могли да будемо тамо из разлога што нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви сада да причате, него само поставите питање, не да објашњавате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли смо након тога отишли у Вребац?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И тамо се исто борили на оним теренима и то?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад смо се вратили тад је почео рат на Личком Осику, је ли тако, отприлике, тад више нису усташе долазиле тамо?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли смо једне прилике ти, ја и покојни Глумић заробили тројицу припадника униформисаних МУП-а РХ?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта смо с њима направили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Проследили у Книн.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Проследили у Книн?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко је с њима још био?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: С ким?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли се сећаш са том, колико их је било да ли се сећаш?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Мислим тројица.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У чему су били, шта су возили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: «Стојадин југић».

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: «Југић», добро. Је ли још неко био с њим тада, с њима тада, с њима?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Електричари су били.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, јесмо ли их то вече одвели у Книн?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, они су били одмах пуштени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесмо ли их испоручили тамо код Драгана и на тврђави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим лицима Ви то говорите? Мени је то нејасно о којим лицима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Говорим о лицима која сам заробио, испоручио у Книн док сам био у Врепцу, пре доласка у Теслинград.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је небитно. Сад за овај конкретни догађај то је небитно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За конкретни догађај говориш да не знаш ништа о судбини породице Ракић? Наравно да не можеш ни да знаш ниси био укључен у то, нисам те укључивао у то, не можеш да знаш зато сазнао си касније. Е, сад да ли си виђао мене некад да идем у хотел. Где смо се ми хранили у хотелу је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како где смо се налазили у хотелу је ли. Не можете тако, Ви фактички одговарате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Где смо се хранили ми сви, да ли је то била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви намећете одговор.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пардон. Да ли смо се ми сви хранили, значи ТО, борци, борци уопштено, јесмо ли се ми хранили у народној кухињи у хотелу?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да ко је имао времена, ја сам углавном јео код куће, али сам знао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хтео сам да те питам нешто пошто не знаш ништа од Ракића онда нећу, прескочићу то питање. Даље, ја сам навео да кад је мени издато наређење од Мићке, Милана Мирића, команданта ТО једне прилике на састанку у трафостаници према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да говорите шта је Вама него конкретно поставите питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Навео сам у Книну да сам издао теби наређење или једноставно ти рекао «отиђи ти мали и овај Плећаш Слободан и Мирко ухапсите», сад не знам прецизно кога. Да ли је истина или није?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси ухапсио Ракића?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, немам више никаквих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да јесте?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја кажем да јесте али ето.

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Зовните овога малог.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам, да видимо тај мали, Малиновић је ту али Малиновић се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плећаш Слободан?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кажем Малиновић је ту али Малиновић се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малиновић је изгубио памћење.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, ја то прихватам, тешке је имао повреде, није то ништа чудно. Немам никаквих више питања. Захваљујем се Мишчевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко питања да постави? Да ли можете само да ми кажете Богуновића познавали сте је ли тако? Познајете Богуновића?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да, радио је са мојом мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас у то време да ли можете да опишете како је Богуновић изгледао септембра, октобра ако Вам уопште значи месец нешто? Да ли сте га виђали, да ли је био повређен, да ли сте имали прилике тих дана да га виђате?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не знам да ли је био повређен, виђали смо се сви, мало је то насеље, колико нас је било стотина хиљада, не знам, не могу се сетити како је изгледао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа специфично код њега нисте приметили?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли Вам је познато да је имао руку у гипсу?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не сећам се верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Не сећам се, много је догађаја, догађаји су прескакали један други и ја сам тад рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви се не сећате многих догађаја, сећате се ову тројицу да сте заробили и тачно прецизно се сећате где је и како?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Па то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било значајно?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Знате како је. Да ли је имао руку у гипсу верујте ми не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био у униформи Богуновић?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Сви смо били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи сте били? Каква је то униформа била?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То би било све. Изволите.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Само да се евентуално сведоку разјасни разлика да ли је добио наредбу да ухапси Ракића или да ли их је ухапсио? Можда је ту нека забуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили наредбу?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Ја апсолутно с њим немам никакве везе, нити се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, тако смо и разумели.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Чини ми се да постоји заблуда да ли је добио наредбу да их ухапси или да ли их је ухапсио он лично?

СВЕДОК ДРАГАН МИШЧЕВИЋ: Да сам добио наредбу не сећам се, да сам ухапсио нисам, ставите ме на детектор лажи, значи немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, можете ићи. Добро, то би било за данас све. Да ли има неко нешто још да изјави данас? Нема. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА, следећи се НАСТАВЉА:

05. новембра 2010. године са почетком у 09,30 часова.

Довршено у 13,45 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА